

hed, men vi vil på den anden side ikke være med til at gøre det nemmere at forurene miljøet.

Vi har i den forbindelse hæftet os ved, at forenklingsforslagene, som vi her behandler, samlet set skønnes at være provenuneutrale og altså ikke gør det billigere at belaste miljøet, men samtidig imødekomme virksomhedernes ønske om mindre bureaukrati.

Så med det forbehold, at udvalgsarbejdet ikke viser, at der gemmer sig nogle miljømæssige forringelser bag noget af teknikken, er vi positive over for forslaget.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Regeringen har altså valgt at bruge kræfterne på små, bitte regelforenklinger i stedet for at få afskaffet brugen af plastikblødgørere, der er alvorligt mistænkt for at have forbindelser til f.eks. de forandringer i kønsorganerne, man finder hos fisk i de danske åer; i stedet for at få afskaffet brugen af pvc, som det i det store og hele slet ikke er nødvendigt at bruge længere. Desuden skaber pvc forurening, når det skal bortskaffes.

Kl. 10.10

Samtidig er der tvivl om grundlaget for fritagelse af afgift på genanvendte materialer, og det truer indsamlings- og genanvendelsessystemerne. Det kunne man også have valgt at koncentrere sig om at gøre noget ved først.

I stedet har man altså valgt at koncentrere sig om at lovgive om bagatelgrænser for, hvornår der ikke betales afgift. Man burde først og fremmest koncentrere kræfterne om at få de skadelige og uønskede stoffer, plastikblødgørere og pvc, forbudt eller alternativt få hævet afgifterne så meget, at det er økonomisk ufordelagtigt at bruge stofferne.

Plastikblødgørere findes især i de produkter, vi i dagligdagen kommer i kontakt med, herunder bl.a. legetøj, og vi synes i Enhedslisten, det er en skandale, at det fortsat er tilladt at bruge de blødgørere i legetøj.

Pvc anvendes stadig til utrolig mange dagligdags ting, hvor der findes udmærkede alternativer, f.eks. regntøj, elledninger, tagrender. Hvis man så ikke kan blive enig om et forbud mod at anvende pvc til de ting, hvor der findes alternativer, så burde man i det mindste kunne blive enig om at hæve afgiften.

Når der nu allerede er blevet brugt så meget tid på at lave de her små hop på stedet omkring det her lovforslag, og det ikke er decideret skadeligt med nogle små bitte hop i den rigtige ret-

ning, så skal jeg sige, at Enhedslisten i udgangspunktet er for forslaget.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Vi stemte i Kristeligt Folkeparti imod lovforslag nr. L 69 i 1999, fordi vi mente, at det var at byrde erhvervslivet unødvendigt i forhold til den miljømæssige gevinst, der lå i det. Dette forslag synes dog at rette lidt op på nogle af de punkter, og derfor er vi umiddelbart positive.

I forhold til affaldsafgiften er det et spørgsmål, om det er ministerens intention stadig væk at yde kompensation til kommunalbestyrelsen til dækning af affaldsafgiften ved aflevering af olie- og kemikalieforurenet sand fra strandrensning, som det ifølge forslaget har været hidtil, eller om ministeren vil gøre brug af det indføjede ord delvis i forslaget.

Hvis det er intention om ikke at yde fuld kompensation til kommunerne, skal der i hvert fald redegøres for, hvordan man vil sikre, at kommunerne stadig væk vil rense strandene for forurenet sand.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne sige tak for en positiv modtagelse. Der har været stillet enkelte spørgsmål, herunder det seneste indlæg fra Kristeligt Folkepartis ordfører, som vi naturligvis gerne vender tilbage til i udvalget.

Men tak for en positiv modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love. (Forbedring af vilkårene for medarbejderaktieordninger).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 6/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

L 67 er en del af udmøntningen af regeringens konkurrencepakke. Lovforslaget skaber øget motivation og engagement og fremmer fornyelse og produktivitet.

Det er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 206 fra maj måned 2002, som desværre ikke nåede at blive vedtaget, så derfor kommer det igen her.

Forslaget går ud på, at ansatte, der modtager aktier og tegningsrettigheder m.v. under den nye ordning, først beskattes, når aktierne sælges, i modsætning til den tidligere ordning, hvor skatten skulle betales ved modtagelsen.

Fremover vil den ansatte altså ikke få likviditetsproblemer i forbindelse med modtagelsen. Man skal altså ikke ud og låne penge for at kunne betale skatten af de aktier, man får. Den ansatte vil heller ikke være nødt til eventuelt at gå ud og sælge en del af aktierne for at betale skatten, så på den måde er forslaget jo en udmærket ting.

Samtidig lempes beskattningen, idet fortjeningen fremover ikke beskattes som løn, men beskattes som aktieavance, hvor beskattningen således pr. definition er noget lavere. Men i konsekvens af den nye ordning med lempet skat har selskabet ikke fradragsret for den modsvarende udgift.

Kl. 10.15

Ordningen kan anvendes over for den enkelte lønmodtager. Det forudsættes altså ikke, at der er en kollektiv ordning, men reglerne om generelle medarbejderordninger videreføres ved siden af.

I forbindelse med den nye ordning indføres en række betingelser, som er begrundet i, at ordningen medfører en lempet beskattning. Man må altså sørge for, at det går ordentligt til. De enkelte betingelser skal jeg ikke komme ind på her.

Endelig sker der en forenkling og sanering af hele regelsættet vedrørende medarbejderaktier, hvilket man kun kan hilse med tilfredshed, idet de bestående regler må betragtes som ganske komplicerede.

Da forslaget er helt i tråd med Venstres ønsker om regelforenkling og erhvervsfremme, støtter vi naturligvis forslaget.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det var jo, hvad vi kunne forvente af Venstres ordfører, og jeg bemærkede Venstres ordførers humoristiske sans, selv om det ganske vist ikke var fremført sådan, fordi lovforslaget giver »øget motivation og engagement«.

Ja, det gør det til alle de mennesker, som i dag får høje lønninger og er ramt af topskat og har mulighed for at få aktieoptioner. De vil vel stort set alle sammen, hvis de er ansat i det private erhvervsliv, fremover kunne undgå at betale topskat. De kan vel alle sammen mere eller mindre bare få deres penge udbetalt på denne måde.

I stedet for at få 100.000 kr. mere i løn og så skulle betale topskat deraf kan man få dem som aktieoption. Og her er ikke nogen tidsfrist, så vidt jeg forstår. Man kan jo sælge fra dag til dag. Kan Venstres ordfører ikke bekræfte det? Den medarbejder, der skal have 100.000 kr., kan få valget: Kunne De tænke Dem at blive beskattet til topskat, altså indkomstbeskattes, eller kunne De tænke Dem at blive beskattet efter skatteavance?

Det er ikke svært at vide, hvad der så sker. Det betyder vel, det må Venstres ordfører vel erkende, at der i vidt omfang bliver lukket op for, at man kan lave netop den her form for skatte-tænkning.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Det er nu ikke min opfattelse, at forslaget alene relaterer sig til de højtlønnede. Ideen er netop at forsøge at fremme aktiekulturen, sådan at også andre end de højtlønnede kommer med. Ud over de sædvanlige kandidater, som man refererer til her, så håber vi med lovforslaget selvfølgelig at få nye grupper ind.

I øvrigt var det helt bevidst, at jeg ikke gik meget ind på teknikaliteterne. Som jeg sagde, er lovforslaget i virkeligheden ganske kompliceret, og jeg forestiller mig, at vi får en nøjere drøftelse af indholdet i udvalget.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Freddy Dam sagde, at det ikke alene var rettet mod de højtlønnede. Det er sjældent, at en lovgivning direkte er rettet mod nogle bestemte personer, men der er vel nogle bestemte personer, der har en særlig interesse i at benytte sig af den?

Er det ikke sådan, at de højtlønnede skattemæssigt har den største begunstiggelse i form af en mindre skattebetaling i forhold til de lavtlønnede, når de får aktieoptioner, fordi det er dem, der betaler topskat?

Er det ikke også sådan, at hvis man skal gå ind i den her ordning, skal man have så mange penge, at man har råd til at gå ind i ordningen, og er det ikke også sådan, at det mest er de højtlønnede?

Så uanset om det særligt er rettet mod en bestemt gruppe eller ej, kan vi vel helt sikkert regne med, at det er en bestemt gruppe, nemlig de højtlønnede i det private erhvervsliv, som vil benytte sig af ordningen.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu siger Venstres ordfører, at der ikke er nogen grund til at gå ind i teknikaliteterne og sådan noget. Men det er jo det, der er forudsætningerne for det, vi behandler her. Det er jo det lovforslag, som ligger her.

Når jeg spørger til, om der ikke er nogen tidsfrister for, hvornår man måtte modtage og så afhænde en aktieoption, så kan Venstres ordfører, som selv er begavet ud i branchen, nok regne ud, at enhver, som måtte modtage en bonus eller et eller andet andet, og som normalt skal lønbeskattes af det, kan få valget mellem 63 pct.s beskatning og 43 pct.s beskatning. Så er det da ikke så svært at vide, hvad det er; det kan man vel ikke sige.

Kl. 10.20

Derudover må man vel også kunne bekræfte, at forslaget generelt indeholder masser af bestemmelser, hvor det vil være muligt helt at slippe for beskatningen. Det er jo ikke omfattet af f.eks. dobbeltoverenskomstbeskatningsområdet. Kan Venstres ordfører ikke bekræfte det?

Og så lige et spørgsmål: Hvad regner man med, at provenutabet for staten bliver? Hvordan har man opgjort det i forbindelse med lovforslaget? Hvad regner Venstre med, at det rent faktisk kommer til at koste?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg ved ikke, om hr. Freddy Dam er klar over det, men det åbner jo et skattehul, der faktisk ikke er set i mange, mange år, ikke siden før 1993, da vi også havde en borgerlig regering.

Det giver – og det er måske også svaret på, hvorfor Venstre ikke kommer med noget skatte-

udspil, men gør det på denne måde i stedet for – mulighed for at fjerne topskatten for dem, der får de højeste lønninger. Det er det, det betyder.

Hr. Freddy Dam kunne da godt, uanset at man nu siger, at det er et kompliceret forslag, og det er det da også, svare på, hvornår beskatningen sker. Hvornår sker beskatningen, og med hvilken skatteprocent vil der ske en beskatning? Det er jo sådan set lidt interessant i forhold til det, vi ved, at topskatteydere betaler 59 pct. i skat plus arbejdsmarkedsbidrag.

Jeg synes, hr. Freddy Dam i hvert fald skulle svare på, hvad beskatningen bliver, når man sælger disse aktier.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Til hr. Aage Frandsens bemærkninger skal jeg i første omgang sige, at nu er det ikke sådan, at det er den enkelte lønmodtager selv eller tillidsmand eller andre, der bestemmer, hvem der skal ind i den ordning. Det er jo en ordning, som aftales med virksomheden, og hvis ikke virksomheden og medarbejderen bliver enige om, at der skal en sådan ordning til, ja, så bliver der ikke nogen ordning.

Man kan vel sagtens forestille sig, at en virksomhedsleder eller en bestyrelse netop iværksætter, skal vi sige, en motiverende ordning der ved, at man giver udvalgte medarbejdere en mulighed for at få, om jeg så må sige, en større og økonomisk interesse i virksomheden, ved at man giver dem medarbejderaktier.

Dette med, at man får aktierne, for nu at svare hr. Sass Larsen, i dag og sælger dem i morgen, og altså at lovforslaget ikke indeholder nogen frist, må jeg jo bekræfte. Omvendt må jeg sige, at det vel har formodningen imod sig, at man i en virksomhed, som man har interesse i, og som man forventer fortsat at være ansat i, i dag skulle modtage aktier og sælge dem i morgen. I virkeligheden virker aktier jo, eller sådan er meningen i hvert fald tænkt, som et incitament for medarbejderen til at blive i virksomheden og medvirke til, at virksomhedens værdi forøges.

Med hensyn til provenutabet er det ganske vanskeligt at sige noget om det i øjeblikket. Jeg ser, at i bemærkningerne til lovforslaget forudsætter man, at der vil være et provenutab i nabolaget af 140 mio. kr. i indeværende finansår. Det er nok svært at sige noget om, hvorvidt det er 140 mio. kr., eller det er mere eller mindre. Noget tyder på, at ordningerne i virkeligheden bru-

ges mere end forudsat, og man kan måske ikke afvise, at provenutabet kan blive noget større.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg må sige, det alligevel er noget af en melding fra Venstres ordfører, at vi mere eller mindre her får at vide, at vi lovgiver ud i det blå, fordi vi ikke kan vide, hvad ordningen kommer til at betyde. Vi har bare fået sådan et slump på ca. 140 mio. kr., men det kan åbenbart blive meget mere.

Det fører mig så frem til spørgsmålet til Venstres ordfører. Jeg forstod, at regeringen har som mål at forsøge at få skabt et råderum, så man generelt kan få sat skatten på arbejdet ned til gavn for alle. Fremmer det her forslag muligheden for at få skabt det råderum, eller fremmer det ikke muligheden?

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er i virkeligheden lidt i forlængelse af hr. Anders Samuelsens spørgsmål, blot vil jeg vende den lidt om og sige: Jamen her er jo netop en skattelettelse.

Hvorfor er det, at regeringen ikke er gået ud med de store overskrifter i aviserne og fortalt befolkningen, at endelig er der blevet skabt råderum til skattelettelser, endelig har man fået gennemført skattelettelser?

Er det, fordi man er flov over, at de skattelettelser først og fremmest kommer de allerrigeste til gode, eller hvorfor er det, at regeringens spin-doktorer, ministre og andre ikke er gået ud og har fået overskrifter i aviserne på det her forslag?

Vi ved jo, at en lang række medarbejdere ikke vil have råd til at lægge en stor del af deres månedsløn som aktier. De kan ikke få det udbetalt som aktier. De skal nemlig have råd til at betale deres husleje og andet, fordi de ikke befinder sig i toppen af hierarkiet og dermed også i toppen af lønskalaen.

Vi ved, at størstedelen af de aktieoptioner, der bliver givet, bliver givet til direktører, underdirektører, afdelingschefer, udviklingschefer, altså dem, der betaler topskat. Det vil sige, at det primært er dem, der får noget ud af denne skattelettelse. Hvorfor er det, at man ikke går ud og bryster sig af det over for hele den ganske danske befolkning, sådan at den kan se, at man har fået skabt skattelettelser?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Freddy Dam, hvem det er i en virksomhed, hvor der er chefer, der tjener, skal vi sige 800.000 kr., og hvor der er medlemmer af SiD, der måske tjener 250.000 kr., som får glæde af den her ordning. Og hvis nu man i øvrigt synes, det er fornuftigt, at ansatte i en virksomhed skal benytte sig af denne ordning, hvorfor skal de pågældende mennesker i den grad præmieres for det, for det betyder jo, at de får en mindre skat, end de ellers skulle betale?

Hvorfor har Venstre valgt den måde til at sørge for, at der skal være hensyntagen til den såkaldt lille mand, som man somme tider taler om? Hvorfor har man valgt denne model til at sikre, at de, der tjener meget i forvejen, får en stor skattelettelse, og at det kun gælder dem, der er i de private virksomheder? Hvorfor har man valgt den model?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Til hr. Jens Peter Vernerens skal jeg sige, at forslaget jo ikke er udtryk for, at man fjerner topskatten, den består fortsat lidt endnu. Skatten optræder, når man sælger – det fremgik af mit første indlæg – og den skattesats, der bruges, er satsen på aktiebeskatningsområdet, og det er ca. 40 pct. Det er rigtigt, at den er væsentlig lavere end lønbeskatningen, og det nævnte jeg også i mit første indlæg.

Til hr. Anders Samuelsen skal jeg sige, at det er rigtigt, at ud fra en umiddelbar betragtning er det sådan, at det ser ud, som om råderummet er begrænset, men ideen er jo netop at skabe en større produktivitet og et større overskud i samfundet og dermed etablere råderum på den led.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil skal jeg sige, at jeg ikke forstår bemærkningen om, at de lavestlønnede ikke har råd til at få aktier, for det er jo netop sådan, at med den ordning, man gennemfører her, sørger man for, at de netop ikke skal betale skatten, når de får aktierne, og at den først skal betales på et senere tidspunkt, og derfor får de lavestlønnede altså råd.

Til allersidst skal jeg sige til hr. Aage Frandsen, at det jo ikke er et spørgsmål om, hvorvidt det er cheferne, eller det er SiD-medarbejderne, der får ordningen. Jeg forestiller mig, at det generelt er nogle medarbejdere. Det kan være på højt niveau eller lavt niveau, men medarbejdere, som er af væsentlig betydning for virksomheden og også i fremtiden, og hvorfor skulle de dog

ikke have glæde af at få del i den produktivitet, som deres indsats skaber?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Man kunne næsten fristes til at bemærke til debatten ligesom hr. Anders Samuelsen, at det kunne være en historisk dag. Der er jo næsten tale om en skattereform. Det er bare sådan en tagselvskattereform for dem, der måtte have lyst til det, og så er den jo gennemført.

Kl. 10.30

Men jeg vil godt prøve at spørge til det igen, også bare for at få det bekræftet af Venstres ordfører. Man erkender, at der ikke er nogen tidsfrist, og så siger man, at hensigten med det her ikke er, at man skal sælge fra den ene dag til den anden, hensigten er, at man skal holde på det, og det er det, der er meningen med det. Men vil Venstre så være med til at ændre på den åbenlyse misbrugsmulighed, der ligger i, at man den ene dag siger, jeg synes, at min lønmodtager skal have 50.000 kr. mere om året, og i stedet for at der skal betales topskat af dem, giver jeg dem som aktieoption, og dagen efter sælger vedkommende og beskattes til en meget lavere takst?

Vil Venstre være med til at ændre på den uretfærdighed?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerisen (S):

Når man ser på forslaget, er det vel dybest set et rigtig godt Venstreforslag, det er vel derfor, man har fremsat det.

Det vil jo være sådan med forslaget, at hvis man konverterer en del af sin løn i den højeste ende, fjernes topskatten af den løn, og så får man den løn udbetalt som aktier, og så er det jo rigtigt, som hr. Freddy Dam sagde, at så beskattes det med aktiebeskatning, som ligger betydelig lavere.

Det er en fuldstændig skævdeling, det er en beskatning, der kommer til at ligge helt nede i bundskatteområdet for de allerhøjest lønnede; det er det, som Venstre åbenbart går efter.

Der er jo ikke noget at sige til, at skatteministeren ikke har været meget ihærdig for at lave omtale af det her forslag. Det forstår jeg godt, for når det går op for befolkningen, hvad det går ud på, er det jo også afklaret, hvad det er for en skattepolitik, Venstre fører. Det er det, vi kan se her.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er fuldstændig korrekt, at muligheden for at få aktieoptioner med det her forslag bliver forbedret for de medarbejdere, der ikke tjener så meget, men det var såmænd slet ikke det, der var min pointe. Min pointe var, at muligheden fortsat, sådan som det altid har været, vil være størst for cheferne, underdirektørerne, afdelingscheferne osv. Da det fortsat er dem, der tjener flest penge, vil det selvfølgelig være dem, der har størst mulighed for at få aktieoptioner. Det vil sige – og det var min pointe – at skattelettelserne primært kommer den gruppe til gode, og så er den ikke længere.

Jeg spørger blot Venstre, hvorfor man ikke går ud i samtlige nyhedsmedier og fortæller befolkningen, at man har fundet de længe ventede kroner til skattelettelser, og dem har man så valgt at prioritere primært til dem, der er direktører og afdelingschefer og underdirektører, i stedet for til den ganske almindelige danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Til hr. Sass Larsen skal jeg sige, at jeg slet ikke kan forstå, at det er så interessant, at der skulle sættes en tidsfrist på, hvor længe der skal gå, inden man sælger disse aktier. Jeg tror, at det spørgsmål regulerer sig selv.

Hvis man er ansat i en virksomhed, hvor det går godt, og man arbejder sammen med de andre medarbejdere for at fremme virksomhedens overskud, jamen så bliver man jo rigere og rigere for hver dag, der går, når man har disse aktier, hvad enten man er direktør, eller man er nøglemedarbejder, det er der såmænd ingen forskel på. Og jeg vil gerne sige igen, at de tekniske dele af forslaget synes jeg altså stadig væk at vi skal tage i udvalget.

Til hr. Vernerisen skal jeg sige: Jeg synes faktisk, det er et rasende godt forslag, og jeg synes i virkeligheden, at det burde have været gennemført, allerede da vi fremsatte det i maj, men det var der jo ikke mulighed for. Og hvis det er et rigtigt Venstreforslag, jamen så er det et godt, rigtigt Venstreforslag, det er jeg slet ikke ked af at indrømme.

Når skatten efter min opfattelse skal være mindre, hænger det jo også lidt sammen med, at den lønforhøjelse, man får i dag i form af aktier, kan man jo i princippet ikke gå ud og købe en bil eller et køleskab for eller forøge sit daglige for-

brug med. Den lønforhøjelse får man jo i virkeligheden først om en række år, måske 40 år, når man går fra, afhængig af hvor længe man vil vente med at sælge sine aktier. Så det synes jeg såmænd er velbegrundet.

KL 10.35

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil skal jeg sige, at jeg mener, at jeg tidligere har besvaret det spørgsmål, der blev stillet. Men jeg vil da også gerne sige, at det vel kun beror på et tilfælde, at vi ikke i højere grad har markedsført, at vi nu fremsætter dette lovforslag, for det er jo da interessant i forhold til alle de arbejdsomme medarbejdere, der nu får muligheden for at komme ind individuelt og få aktier.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Men det er dog interessant, at regeringen fremsætter et forslag, som er direkte i modstrid med, hvad statsministeren har lovet, nemlig at når man endelig skal i gang med at lette skatten, skal det foregå i forhold til de laveste indkomster. Nu starter man med at sætte skatten ned, og så starter man ved de højeste indkomster. Der kan vel ikke være nogen uenighed om, at 80-90 pct. af den fordel, som opnås her, vil blive opnået af folk, som betaler topskat.

Men hvis nu man siger, o.k., regeringen accepterer åbenbart – og det vil jeg gerne have bekræftet af Venstres ordfører – at man nu starter et helt andet sted end der, hvor statsministeren har lovet befolkningen, at man vil starte, hvor er så smertegrænsen? Hvor meget må det her komme til at koste? Hvad nu, hvis det viser sig, at det koster ½ mia. kr., altså at man giver skattelettelser for ½ mia. kr. til topskatteyderne? Er det 1 mia. kr.? Er det 1½ mia. kr.?

Hvor går grænsen for, hvad Venstre vil finde sig i at man giver af skattelettelser til topskatteyderne ad den her vej? Kan vi få at vide, om der er en grænse? Er de 140 mio. kr. toppen af, hvad man vil bruge på det her?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil godt fortsætte der, hvor hr. Anders Samuelson slap, for jeg synes ikke, vi i første omgang fik et klart fra hr. Freddy Dam på, om hr. Freddy Dam og Venstre mener, at det her forslag fremmer mulighederne for at lette skatten på almindelige arbejdsindkomster.

For nu at gøre det lettere – håber jeg – fór hr. Freddy Dam, som også var lidt lang i spyttet

med hensyn til, hvor stort et provenutab det her forslag egentlig indebærer, om det er 40 mio. kr. eller 140 mio. kr. eller 1 mia. kr. eller 2 mia. kr., vil jeg gerne spørge hr. Freddy Dam, og jeg vil gerne bede om et meget præcist svar: Hvordan finansieres det provenutab? Hvor kommer pengene fra?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg forstod på hr. Freddy Dam, at det nærmest var en tilfældighed – hvilket det i øvrigt meget sjældent er på det her område – at det her ikke var blevet udbredt til en stor offentlighed. Grunden til, at vi ikke havde hørt noget om det, var, at man ligesom havde glemt det – og at regeringens spindoktorer i den her forbindelse ikke havde været ude, var sådan set lidt af en tilfældighed, en fejl.

Så vil jeg godt ikke alene spørge hr. Freddy Dam, men nok også lægge en opfordring i det, om så ikke Venstre nu vil gøre en særlig indsats for udbredelsen af det, så det her kommer ud til de dagblade, som læses af den brede befolkning, og ikke kun lanceres i f.eks. dagbladet Børsen. Det er Ekstra Bladet, det er B.T., der skal have disse oplysninger, for det er enormt vigtigt, at alt det, som regeringen gør, og som regeringen er stolt af, kommer ud til alle.

Jeg ved godt, at jeg ikke er på lønningslisten, men alligevel vil jeg gerne opfordre Venstre til, at de siger til deres spindoktorer: Her er altså virkelig en god idé, det må være Ekstra Bladet, det må være B.T., der får disse oplysninger, det er ikke kun dagbladet Børsen.

Formanden:

Hr. Freddy Dam. Er der flere, der har markeret for korte bemærkninger? Ja, o.k.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Til hr. Anders Samuelson skal jeg sige: Jeg er nødt til at gentage, at forslaget her altså ikke er rettet til kun at angå de højestlønnede. Det er rettet til alle dem, som virksomhedsledelserne mener det kan være fornuftigt at tilbyde en sådan ordning.

Med hensyn til provenutabet på de 140 mio. kr. er der jo ikke andet at sige, end at det er det, som man tilsyneladende har forsøgt at beregne sig frem til efter bedste evne. Hvorvidt tallet kommer til at holde stik, kan jo være svært at sige. Men jeg har nu ikke nogen formodninger

om, at det skulle stige til f.eks. det dobbelte, men jeg må erkende, at selvfølgelig kan jeg ikke vide det.

Kl. 10.40

Til hr. Buksti skal jeg sige: Det er jo rigtigt, at umiddelbart fremmer en merudgift på i nabola- get af 140 mio. kr. jo ikke muligheden for at ned- sætte skatterne. Så på kort sigt er det da rigtigt, at mulighederne forringes. På længere sigt er ideen i lovforslaget, at produktiviteten skal øges og virksomhedernes overskud øges, og på den måde bliver samfundskagen i det hele taget større, og på den måde bliver der endnu bedre mulighed for skattelettelser.

Nu er det ikke min opgave at anvise, hvor fi- nansieringen af det her provenutab – hvor stort den nu måtte blive – skal komme fra, men jeg forestiller mig, at det er noget, man tager højde for i forbindelse med behandlingen af den al- mindelige finanslov.

Til hr. Aage Frandsen skal jeg sige, at det nu ikke er noget krav, så vidt jeg har forstået, at man går ud og annoncerer til højre og venstre med det ene og det andet. Jeg tror, at vi i Venstre er i stand til selv at finde ud af, i hvilket omfang medierne skal underholdes med vores forslag, og også styrken af underholdningen, hvis jeg må sige det på den måde. Vi behøver heller ikke at hjælpe medierne med at følge med i, hvad der foregår. Jeg er helt sikker på, at samtlige medier nøje følger folketingsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det sidste er jo meget interessant, for man har jo netop meldt fra regeringen, at man har ansat disse spindoktorer for at give en betydelig styr- ke i informationen om de lovforslag, der lægges frem.

Jeg vil også godt sige i spørgsmålet om finan- sierung: Det er skatteministerens forslag, men det er da sådan, at partiet Venstre vel står bag ved det, og derfor har man vel også diskuteret, hvordan finansieringen skal finde sted. Det er i hvert fald ganske normalt.

Det her er en tilståelsessag for Venstre. Hvis man forestiller sig, at det er 10.000 personer, der hver især får aktier for 100.000 kr., så koster det 1 mia. kr. Så er det selvfølgelig forskellen på be- skatningen af lønindkomst og aktieindkomst, der kommer til at gøre forskellen. Hvis disse 10.000 personer i stedet får 1 mio. kr. i aktier – det er vel ikke uhørt, at mange vil få det – er det 10 mia. kr.

Det råderum, som finansministeren mangle- de i sin finansreddegørelse her forleden, bliver endnu mindre med det her. Der bliver endnu mindre til den brede befolkning, når den skal have skattelettelser, endnu mindre.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil bare gerne have, om man ikke godt kun- ne få Venstres ordfører til at bekræfte, at skatte- ministeren og Venstres ordfører med det her for- slag svigter statsministeren.

Statsministeren har lovet, at Venstres syns- punkt er, at hvis der skal ske skattenedsættelser, skal det komme de lavestlønnede til gode – det er først og fremmest de lavestlønnede, det skal komme til gode. Og jeg går ikke ud fra, at Ven- stres ordfører vil gå så langt som til at påstå, at dette forslag primært vil blive brugt af de lavest- lønnede.

I det omfang, at det er de højtlønnede, som bruger det her forslag, må man sige, at det er et løftebrud, vi taler om her. Kan Venstres ordfører ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er nærmest et dobbelt løftebrud, for det fremgik jo med al ønskelig tydelighed heroppe- fra, at hr. Freddy Dam ikke kunne anvise nogen specifik finansiering; det er den almindelige fi- nanslov. Det er det samme som at sige, at man tager det af kassen. Det er ikke finansieret. Det strider jo klart mod statsministerens gentagne forsikringer om, at der ikke vil blive gennemført ufinansierede skattelettelser. Det her forslag er ufinansierede skattelettelser til den mest vel- bjærgede del af befolkningen. Det kommer hr. Freddy Dam ikke udenom.

Vil det så ikke være sådan, at det dermed vil sætte ekstra pres på det, som finansministeren var ude med forleden dag, at det kunne jo være, at man skulle nedsætte stigningstakten i det of- fentlige forbrug? Stigningstakten i det offentlige forbrug er det samme som offentlige besparel- ser.

Altså: Man gennemfører massive skattelettel- ser af en størrelsesorden, som hr. Freddy Dam ikke engang kan gøre rede for, for folk, der lig- ger i den øverste ende af skalaen, og når man så engang skal til at finansiere hullet i statskassen, kommer man med massive offentlige besparel- ser. Det er endnu en understregning af, at det, der er den grundlæggende strategi for den her

regering, er en minimalstatsstrategi, som netop ikke går ud på at reducere de offentlige udgifter, men går ud på at udhule de offentlige indtægter, for så tilpasser udgifterne sig selv nedad.

Er det ikke det, der er billedet: store massive lettelser og besparelser på de svage?

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Til hr. Anders Samuelsen skal jeg sige, at det nu ikke er min opfattelse, at skatteministeren eller Venstres ordfører med fremsættelsen af det her lovforslag svigter statsministeren. I øvrigt er statsministeren naturligvis fuldt ud bekendt med, at lovforslaget fremsættes.

Men det hænger jo sammen med, at hr. Anders Samuelsen forudsætter, at det her er et spørgsmål om skattelettelser til de højestlønnede, og det har jeg nu bestridt et antal gange her fra talerstolen. Det her forslag går ud på at tilgode alle dem, som virksomhederne ønsker skal tilgodeses med aktieordninger, og for min skyld må det meget, meget gerne være en stor mellemgruppe af medarbejdere – det vil det vel være, men i hvert fald nøglemedarbejdere – som kan få glæde af dette her.

Med hensyn til skattelettelser i bunden vil jeg sige, at der har jeg opfattet det sådan, at de skattelettelser, som statsministeren taler om, er disse generelle skattelettelser, som vi har på tapetet pr. 1. januar 2004.

Med hensyn til hr. Bukstis kommentar skal jeg alene henvise til, at lovforslaget her er finansieret igennem konkurrencepakken, som jeg i øvrigt henviser til.

Formanden:

Så kan vi vist gå videre i ordførerrækken. Det er nu hr. Henrik Sass Larsen.

Henrik Sass Larsen (S):

Da den socialdemokratisk ledede regering trådte til i 1993, stod man på skatteområdet i et stort morads. Selskabstømning og gabende huller i skattelovgivning gav plattenslagere af enhver art kronede dage. Den socialdemokratisk ledede regering påbegyndte et stort oprydningsarbejde. Der blev lukket huller, og der blev ryddet op. Det var en opgave, som var stor og omfattende som følge af den slendrian og bevidst manglende handling, som den foregående Schlüterregering praktiserede.

Nu starter det så forfra med denne her regering. Lovforslag efter lovforslag bliver kørt igennem med automatisk støtte fra Dansk Folkeparti, og hullerne bliver større og større. Princippet om, at skat er noget, som vi betaler efter indkomst og ikke efter vores evne til at finde huller i lovgivningen, bliver igen vendt om. Det her forslag er endnu et eksempel herpå.

Med det her forslag bliver det nu muligt at bytte om på lønindtægt til fordel for aktieoptioner og få dem beskattet som aktieavance. Man kan altså bytte en beskatning fra topskat ud med en beskatning for aktieavancer, og det kan lade sig gøre fra dag til dag. Er man i den situation, at man på grund af andre forhold, renteudgifter til prioritetsgæld og andet, får negativ kapitalindkomst, er skattegrundlaget nu kun amts- og kommuneskatterne, altså nede på 32 pct. frem for 63 pct. Eller den modsatte vej: Man kan holde på aktierne i en uendelighed og dermed også udskyde beskatningen i en uendelighed. Beholder man aktierne i 3 år eller mere, er der tale om aktieindkomst, og så er skatten også lavere.

Er lønmodtagernes samlede aktiebeholdning af børsnoterede aktier under 125.100 kr. for enlige eller 250.100 kr. for en med ægtefælle, kan det lade sig gøre at få det helt skattefrit, når man har haft aktierne i 3 år.

Hvem kommer så alt det her til gavn og glæde? Hvem er det, som får tilbudt aktieoptioner, og som i dag svarer topskat? Det er ikke almindelige danske lønmodtagere. Det vil være dem, som tjener mange penge, og som er i toppen af indkomstskalaen. Det er dem, som kommer til at spare i skat og dermed bryder med hele retfærdighedsprincippet i skattelovgivning, nemlig at det er de bredeste skuldre, der også skal bære de tungeste byrder.

I det hele taget er vi i Socialdemokratiet temmelig sikre på, at denne her lovkonstruktion vil åbne op for så massiv skattetænkning, at det i vidt omfang vil blive muligt at undgå beskatning her i Danmark af aktieoptionerne. Bor man f.eks. i Sverige og arbejder i Danmark, vil der ikke tilfalde 1 krone til kongeriget. Aktieavancer er ikke omfattet af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Lovforslaget prøver at tage højde for omfanget af aktieoptioners udnyttelse, og alene problemerne med kursfastsættelsen af aktieoptioner for ikkebørsnoterede aktier illustrerer med al tydelighed, at det forsøg er dømt til mislykkes. Høringssvarene, som er afgivet til det her lovforslag, både dem, som er positive, og dem,

som er negative, viser med al tydelighed, hvad det er, man sætter i gang. Det er et teknisk uoverskueligt morads, som kun revisorer og advokater kan have glæde af og gavn af at muntre sig med, ud over selvfølgelig de højtlønnede, som slipper for at betale skat.

Kl. 10.50

Vi vil i Socialdemokratiet gøre alt under udvalgsarbejdet for at tydeliggøre uretfærdigheden i den her lovgivning. Vi har for længst opgivet at overbevise regeringen om, hvad der er retfærd på skatteområdet. Og Dansk Folkeparti er jo bare bevidstløst med til at sanktionere makværket hver eneste gang. Herfra skal de lavt- og normallønnede mennesker i Danmark ikke forventes nogen hjælp.

Denne her lov og andre, som regeringen har gennemført, er startskuddet til et nyt forsumpet skattemiljø i Danmark, og tragedien er, at det er bevidste handlinger fra regeringens side.

Mikkel Dencker (DF):

I Dansk Folkeparti kigger vi på dette forslag med åbne øjne. Vi ser på, at dette forslag først og fremmest har til hensigt at styrke motivationen, den daglige arbejdsglæde og engagementet for medarbejdere i forskellige virksomheder landet over. Desuden lægger forslaget op til, at man løser det likviditetsproblem, der er i den eksisterende ordning, hvor folk nu bliver beskattet af penge, de reelt ikke har i hånden. Det kan også løses med det her lovforslag.

Vi lægger vægt på, og det vil vi gøre under den kommende udvalgsbehandling, at tilse, at denne ordning ikke kun bliver for de få og de højestlønnede medarbejdere i virksomheden, men at det skal være en ordning, som alle – om ikke alle, så i hvert fald en meget stor del af medarbejderne i virksomhederne – kan få del i. Desuden vil vi se på, hvordan man kan undgå, at ordningen udvikler sig til spekulation, nemlig at folk kan bytte en højt beskattet løn ud med en lavere beskattet aktieindkomst.

Med andre ord: Vi har endnu ikke taget endelig stilling til dette lovforslag, og der er nogle ting, som vi skal have vendt under udvalgsarbejdet, hvilket jeg netop har nævnt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Mikkel Dencker fremhævede, at man ville se på dette her med åbne øjne – alternativet ville selvfølgelig også være lidt selvmodsigende. Men der var også en række andre betingelser,

der lå i det, nemlig at det skulle sigte bredt og sådan nogle ting. Der var mange forbehold i det.

Skal jeg forstå det på den måde, at Dansk Folkeparti sådan set som udgangspunkt er imod forslaget, fordi der er så mange ting i det, som er udtryk for risici for, at det kan betyde noget helt andet? I den forbindelse vil jeg også godt spørge: Det skal jo dækkes på en eller anden måde. Er det en del af en aftale med Dansk Folkeparti omkring finansloven, at de penge, som mistes her på grund af mindre provener, er finansieret af noget af det, Dansk Folkeparti skaffer, eller er det noget, som man skal tage stilling til, eller hvordan ligger det i den forbindelse?

Jeg har jo ikke på samme måde, som jeg håber hr. Mikkel Dencker har, konkret viden om, hvad der eventuelt ligger af mundtlige ting i forbindelse med finanslovaftalen.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det var jo nogle interessante meldinger, som Dansk Folkepartis ordfører gav. Nu har vi tidligere prøvet det her med, at der har været lidt usikkerhed, men det er jo alligevel altid endt med, at man retter ind. Det er jo sådan, det plejer at være alligevel, at man retter ind efter, hvad regeringen siger.

Men så vil jeg prøve at spørge: Med baggrund i at man ikke vil have, at det her bare skal kunne medføre spekulation i, at man kan bytte om på lønindkomst til lavere beskatning på aktieindkomst, og med at det her ikke kun skal være for de få, har så den debat, der har været forud for det her, gjort indtryk på hr. Mikkel Dencker?

Er der nogle af de principper og nogle af de betæneligheder, som Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten har fremført, som hr. Mikkel Dencker kan nikke til og sige: Jamen det er også nogle af de bekymringer, vi har?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil da også godt tillade mig at bore lidt i Dansk Folkepartis ordførers ordførertale, for vi er nogle, som har haft lidt dårlige erfaringer med, at Dansk Folkeparti tilsyneladende er et rettænkende parti under førstebehandlingerne, og når vi så kommer til tredjebehandlingerne, er de pludselig blevet banket noget så eftertrykkeligt på plads, og så løber de fra alt, hvad de har lovet.

Kl. 10.55

Derfor kunne det være interessant at få en ret klar melding fra Dansk Folkeparti om, hvad det er, de går efter, når de nu vil prøve at bore yderligere i det her forslag. Er det noget med, at hvis man hos Skatteministeriet får bekræftet, at man må forvente, at det for 80 pct.s vedkommende af dem, der benytter sig at det her forslag, vil være højtlønnede, så står Dansk Folkeparti af, og så vil de ikke være med til at støtte forslaget? Er det sådan noget, vi taler om? Kan man få et klart svar fra Dansk Folkeparti på et sådant spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil lægge ud med at svare hr. Frandsen. Dansk Folkeparti er som udgangspunkt ikke imod dette lovforslag. Vi har blot set nogle ting i det, som har gjort os en smule betænkelige, og dem vil vi dyrke lidt mere detaljeret under udvalgsbehandlingen.

Hr. Frandsen var også inde omkring finansloven og finansieringen af det, og jeg må jo sige, at jeg lykkeligvis er uden ansvar for finansieringen. Det er noget, som jeg overlader til finansministeren, som kan finde penge til dette lovforslag. Jeg formoder, at regeringen har sørget for det, inden den fremsatte lovforslaget.

Hr. Sass Larsen spurgte, om den foregående debat – jeg går ud fra, at der blev hentydet til debatten og de korte bemærkninger til Venstres ordfører – har gjort indtryk. Ja, det har den. Jeg har flittigt lyttet efter og noteret, hvad man havde af tanker hos de personer, der stillede spørgsmål til hr. Freddy Dam.

Jeg må sige, at jeg ikke kan genkende hr. Samuelsen udlægning af tidligere forløb her i Folketinget. Der har måske været en enkelt sag omkring hr. Samuelsen eget forslag omkring sort arbejde, som så viste sig at have helt andre motiver end dem, hr. Samuelsen gav udtryk for i første omgang.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu hører vi igen fra ordføreren fra Dansk Folkeparti, hr. Mikkel Dencker, at man vil se på sagen. Det er jo sådan, at her ved førstebehandlingen har man den principielle debat om lovforslaget, og noget af det principielle i det her forslag er jo, at den gruppe, der er på topskat, de højstlønnede, får en skattemæssig fordel af at få lønnen udbetalt i aktier, hvorimod den gruppe, som er i

bundskatteområdet – det er trods alt to millioner mennesker – ikke har nogen skattemæssig fordel af at få lønnen udbetalt som aktier.

Det tyder vel helt præcist på, at de, som denne her ordning sigter på, er de højstlønnede, og det er også det, der har været sagt tidligere, nemlig at det er ledelsen i virksomhederne, som vil gøre brug af denne her ordning. Det er da en forvridning, som helt strider imod det, Dansk Folkeparti går og påstår, når de holder festtaler ude i landet. Det synes jeg må gøre indtryk.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg har jo forstået finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti sådan, at man har en klausul på hinanden i retning af, at Dansk Folkeparti ikke går ud og bruger penge i 2003 sammen med andre partier, og at regeringen tilsvarende heller ikke går rundt og bruger penge eventuelt sammen med nogle andre partier. Sådan har jeg forstået det.

Det må jo også i det her tilfælde betyde, at regeringen vel ikke bare kan få det forslag vedtaget, og det kan vel heller ikke hjælpe noget, at forslaget bliver vedtaget, medmindre finansministeren har sørget for finansieringen.

Derfor har jeg et spørgsmål. Finansieringen skal vel være på plads inden tredjebehandlingen af dette forslag og/eller inden tredjebehandlingen af finansloven. Hvis ikke finansieringen er på plads på dette tidspunkt, hvad gør Dansk Folkeparti så? Stemmer man så alligevel ja, selv om finansieringen ikke er på plads? Jeg forstår, at hr. Mikkel Dencker nu i dag er i stand til at svare takket være bistand fra anden side, og det er også i orden.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg forstod, at Dansk Folkeparti bl.a. ville lade sin stillingtagen afhænge af, om alle kunne få del i ordningen, og jeg må så gå ud fra, at det betyder, at alle skal have gavn af ordningen. Det synes jeg sådan set er al ære værd.

Jeg vil gerne spørge, hvordan og hvorledes hr. Mikkel Dencker mener, det skulle kunne lade sig gøre, for hr. Freddy Dam var jo prisværdig ærlig. Venstres ordfører sagde nemlig, at man jo netop ikke afskaffer topskatten, og det er jo det, der er hele pointen. Man fastholder topskatten, og så indfører man en ordning, hvor man præmierer dem, som ellers skulle have betalt den.

Hvordan vil hr. Mikkel Dencker og Dansk Folkeparti sørge for, at alle kan få gavn af ordningen, når det er sådan, at de, der nu ligger i topskatteområdet, kan komme ned fra en beskatning på omkring 60 pct. til 43 pct., mens de, der ligger i mellemskatteområdet, fra omkring 44 pct. kan komme ned på 43 pct.? Hvor tror hr. Mikkel Dencker, at incitamentet til at udnytte ordningen er størst?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Hr. Jens Peter Vernersen var inde på, at vi her under førstebehandlingen har en principiel debat. Ja, det er en hel principiel debat, og vi i Dansk Folkeparti synes, det er en udmærket idé med medarbejderaktier for at motivere medarbejderne. Men vore betænkeligheder går på, om ordningen kan bruges til spekulation, og vi ønsker også, at den ikke kun skal være for meget få medarbejdere i hver virksomhed, men gerne må omfatte flere.

Til hr. Aage Frandsen kan jeg sige, at finanseringen bør være på plads, i og med at der er indgået en finanslovaftale mellem Dansk Folkeparti og regeringen.

Til hr. Jacob Buksti skal jeg beklage, at jeg under min ordførertale til at begynde med kom til at sige ordet alle. Jeg mente ikke alle, og jeg rettede det også øjeblikkeligt. Det var en fortalelse.

Dansk Folkeparti ønsker, at denne ordning ikke skal være for de få, men det skal også være sådan, at en virksomhed ikke er tvunget til, at alle medarbejdere lige fra vikarer skal have ret til denne ordning, men kan plukke dem ud, som man ønsker at give tilbuddet. Men vi ønsker altså, det skal være en bredere kreds end bare de få, og så må vi se på, hvordan man kan sørge for det.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Vi kan forstå, at Dansk Folkeparti ikke ønsker, at ordningen kun skal være for de få, men den skal på den anden side heller ikke være for de mange. Så skal den altså være for de – hvad hedder sådan noget – lidt over de få.

Så er spørgsmålet: Hvor går grænsen? Jeg fik ikke noget svar fra Dansk Folkepartis ordfører på, om grænsen gik ved, at det ville være uacceptabelt, hvis 80 pct. af ordningen kun var til fordel for og kun blev benyttet af de højtlønnede.

Det er jo ikke sådan, at det er alle topskatteydere, der har gavn af det her. F.eks. er der sådan, at fra topskattegrænsen og op til en indkomst på lidt over 300.000 kr. er 60 pct. af de personer, der betaler topskat, faglærte og ufaglærte, og de får ingen gavn af denne ordning. Det er stadig kun nogle enkelte personer i virksomhederne, som får gavn af den.

Hvis det viser sig, når nu vi får spurgt til forslaget her, at f.eks. den gruppe faglærte og ufaglærte, som betaler topskat, ingen gavn får af ordningen her, vil Dansk Folkeparti så love at stemme imod forslaget, når det kommer til tredje behandling?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg er også lidt interesseret i at efterlyse, hvad det er for en tilkendegivelse, som Dansk Folkeparti kommer med her. Er det et klokkeklart løfte til alle de seere, der måtte sidde og kigge på denne spændende debat, og til hvem der ellers måtte læse Folketingstidende bagefter, at såfremt vi kan påvise, at dette her faktisk fører til spekulation for de højtlønnede, og såfremt vi kan påvise, at det ikke kommer den lille mand til gavn, vil Dansk Folkeparti ikke være med til at gennemføre forslaget?

Kan vi få en så klar tilkendegivelse? Eller ender det ligesom alle de andre gange med, at man siger, at man også synes, det er et problem, men så sker der det, at hr. Kristian Thulesen Dahl og nogle andre mødes ovre i Finansministeriet, og så er det lige pludselig ikke noget problem længere?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo netop det, der er afgørende: Hvad skal der til, for at Dansk Folkeparti stemmer imod?

Jeg går ud fra efter de udsagn, der er kommet indtil nu, at der er en grænse, når man siger, at man vil stemme imod, hvis det er sådan, at det viser sig, at det kun er noglepersoner, der kan få gavn af denne ordning. Kunne vi ikke få det bekræftet heroppefra? Jeg mener faktisk, vi allerede med de indlæg, der har været under debatten, har fået dokumenteret, at det er tilfældet. Når det er dokumenteret, må det vel også medføre, at vi får et klart svar fra Dansk Folkeparti, hvor Dansk Folkeparti siger: Vi kan ikke stemme for noget, der kun tilgodeser de allerhøjest lønnede noglepersoner. Det må da være enkelt.

Hvis ikke det svar kommer, må jeg sige, at alt det, man går og siger om, hvem i samfundet man vil tilgodese, overhovedet ikke hænger sammen, og så er det jo præcis, som det allerede er sagt: Så kan hr. Mikkel Dencker stå her ved førstebehandlingen og komme med de pæne ord, og når vi så kommer til tredjebehandlingen, har Dansk Folkeparti igen fået armen vredet om ovre hos finansministeren, og så stemmer man i øvrigt sammen med regeringen, som man altid gør.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Hr. Samuelson var inde på det tilfælde, at det viser sig, at ufaglærte og faglærte arbejdere ikke på nogen måde kan få gavn af ordningen, og spurgte, om Dansk Folkeparti så vil stemme imod. Nej, det vil vi ikke. Vi har ikke den holdning hos os, at hvis ikke alle kan bruge den, skal ingen kunne bruge den. Det er ikke vores holdning, men det er muligt, det er sådan andre steder.

Til hr. Henrik Sass Larsen og hr. Jens Peter Vernersen: Dansk Folkeparti ønsker ikke, at det skal være en ordning, der kan spekuleres i, og derfor vil vi gerne kigge på, hvordan man kan undgå spekulation.

Jeg kan ikke på stående fod svare hr. Jens Peter Vernersen på spørgsmålet om, hvad det nøjagtig er for kriterier, der skal opfyldes, for at Dansk Folkeparti enten stemmer det ene eller det andet. Det har vi endnu ikke taget stilling til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Mikkel Dencker brugte udtrykket »at finansieringen bør være på plads«, og det er jo indlysende sandt. Men hvem er det, der skal sørge for, at den er på plads? Og er den på plads?

Mit spørgsmål er: Er der allerede med aftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen aftalt en finansiering af det, som ligger i dette lovforslag? Er den allerede aftalt? Er finansieringen på plads, fordi Dansk Folkeparti har sikret finansieringen?

Den anden mulighed er, at finansieringen ikke er helt på plads, men at der er en forståelse mellem Dansk Folkeparti og regeringen om, at det skal man sikre, og den tredje mulighed er, at hvis man gennemfører dette forslag, skal man selvfølgelig også sørge for, at finansieringen er på plads, og så er det regeringens ansvar.

Første mulighed er altså: Har man aftalt det? Anden mulighed er: Har Dansk Folkeparti forpligtet sig til at sørge for det? Tredje mulighed er, at det er regeringens eget ansvar. Der er tre valgmuligheder.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Mikkel Dencker, hvad Dansk Folkepartis problem egentlig er med hensyn til, hvem der er omfattet af ordningen. Jeg kan forstå, at det er nogle få og ikke alle, og det var det, jeg kom til at misforstå. Det beklager jeg naturligvis.

Det skulle være en bredere kreds, men den skulle ikke være alt for bred, som hr. Anders Samuelson var inde på. Hvad er det egentlig for nogle få, som skal være nogle andre få? Og har det overhovedet nogen betydning for Dansk Folkepartis holdning, eller hvad går det ud på?

Hvad er Dansk Folkepartis problem, og hvad er det, der i givet fald får Dansk Folkeparti til at stemme nej. Er det, hvis de få er for få eller nogle forkerte få, eller hvad? Kan vi ikke få en forklaring?

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

At prøve at fravriste Dansk Folkepartis ordfører nogle klare holdninger er ligesom at forsøge at fange fisk med hænderne. Det er en besværlig opgave, for det er, som om de smutter hele tiden.

Jeg vil gerne prøve igen og bare appellere til – der er ikke engang noget pres fra min side – at vi får en bestemt definition. Kan vi ikke godt få Dansk Folkeparti til at komme med sit eget bud på, hvad en tænkelig definition kunne være på den gruppe, som ligger mellem få og alle?

Vi er klar over nu, at det ikke er alle, at det ikke er sådan, at alle bundskatyderne absolut skal være med; det er ikke det, der er tale om, det er faktisk fuldstændig udelukket. Vi er også helt med på, at det ikke behøver være alle topskatyderne, som får gavn af den, det skal bare være nogle flere end få, og det må være den gradbøjning, vi skal have fat i. Få, flere og mange – kan vi ikke godt få en definition på, hvad ordet flere betyder for Dansk Folkeparti? Det er altså ikke de faglærte eller de ufaglærte, så det må altså kun være de højtuddannede, og de skal helst være flere end få. Er det sådan, vi skal forstå det?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

For vores skyld må faglærte og ufaglærte også gerne få al den del i denne ordning, som de måtte have lyst til.

Med hensyn til en forklaring om de få og en hel masse andre ting ønsker vi, at denne ordning ikke skal være for de få, dvs. virksomhedernes topledere eller 2-3 pct. af virksomhedernes medarbejdere, men vi ønsker heller ikke, at den skal være for alle. Vi ønsker, at det skal være en fleksibel ordning, hvor virksomheden selv kan fastsætte nogle kriterier for, hvem den skal omfatte. Der skal ikke være nogen tvang i loven om, at den skal gives til alle, eller den skal gives til dem, der har været ansat en uge, eller til løsarbejderne, eller hvem det nu måtte være. Man kan forestille sig, at et kriterium kan være en vis tids ansættelse, men der skal ikke være nogen tvang. Det skal være en fleksibel ordning, men det skal ikke bare være for direktøren og/eller hans nærmeste medarbejdere.

Formanden:

Hr. Henrik Sass Larsen har en sidste kort bemærkning, og det har hr. Jens Peter Vernersen også.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det var det sidste, hr. Mikkel Dencker sagde, som interesserede mig meget: at det ikke kun skulle være for de privilegerede få osv. Vil Dansk Folkeparti arbejde for at give medarbejdere, som har været der et stykke tid og ikke er løsarbejdere eller noget lignende, en generel ret til at tegne disse aktieoptioner i virksomhederne?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo ganske vanskeligt at komme ind til kernen af, hvad Dansk Folkeparti mener her ved førstebehandlingen. Men måske betyder det heller ikke så forfærdelig meget, for vi ved, at i hvert fald med den finanslovaftale, der er indgået for næste år, er man uløseligt bundet sammen med regeringen. Man stemmer kun for udgiftskrævende forslag, hvis man er enig i disse forslag, og der er jo meget, der tyder på, at det også er den model, der har været anvendt i indeværende år. Hvis der har været en lille smule tvivl ved førstebehandlingen, har vi set hver eneste

gang, at man har vendt rundt ved tredjebehandlingen og har stemt for regeringens forslag.

Med hensyn til de 2-3 pct. vil det altså sige, at det måske kunne være omkring 60.000 af de højest lønnede i samfundet, der skulle have gavn af ordningen. Med de svar, der er givet fra hr. Mikkel Dencker, forekommer det mig ikke, at vi overhovedet kan komme videre, for der bliver overhovedet ikke givet svar, der bringer klarhed over sagen.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Hr. Vernersen har ret i, at jeg svarer det samme hele tiden, men jeg får jo også stillet de samme spørgsmål hele tiden.

Hr. Henrik Sass Larsen spørger, om Dansk Folkeparti vil gøre medarbejderaktier til en generel ret. Nej, det vil vi ikke. Vi har ikke tænkt os at indføre ØD eller den slags langhårede 1970'er-projekter.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kunne indlede med at sige det samme, som jeg sagde til det tidligere lovforslag: I Det Konservative Folkeparti ønsker vi at give erhvervslivet gode forhold, og vi ønsker at skabe vækst og dynamik i samfundet.

Kl. 11.15

Lovforslaget er en del af regeringens konkurrenceevnepakke og har netop det formål, så jeg deler overhovedet ikke den negativitet, der er fremkommet under den behandling, der har været af forslaget.

Ideen med forslaget er at motivere de ansatte til at yde mere, give dem et medejerskab af den virksomhed, de arbejder i, og derfor få lyst til at engagere sig i virksomheden til gavn for virksomhedens vækst, til gavn for samfundets vækst.

Man udskyder skattebetalingen, til man sælger aktien, hvilket gør, at man slipper for at sælge en del af de aktier, man får tildelt, når man modtager aktierne. Det giver større medejerskab og mulighed for at beholde de aktier, man får tildelt.

Lovforslaget er derfor med til at fremme et bredt ejerskab af dansk erhvervsliv, det er med til at motivere medarbejderne, og det er med til at skabe vækst i samfundet. Det er til glæde og

gavn for virksomhederne, for de ansatte og for samfundet. Derfor støtter Det Konservative Folkeparti forslaget.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Med det engagement, der blev givet udtryk for af den konservative ordfører for at få fremmet medejerskab, må man næsten tro, at den konservative ordfører er af stik modsat opfattelse end Dansk Folkeparti, og at ordføreren nærmest er begejstret ved tanken om at indføre langhårede 1970'er-løsninger som ØD, eller hvad det var for en kommentar, vi fik.

Det er jo nok ikke det, der er tilfældet, og det bunder nok i, at denne her ordning ikke er en ordning, som i den helt store stil vil fremme det der med medejerskabet, som De Konservatives ordfører gav udtryk for at hun var så begejstret for.

Mit spørgsmål er: Er det ikke lidt trist, og er det ikke et nederlag for Det Konservative Folkeparti, som kæmper for, at vi skal skaffe et råderum – vi kan læse om det i pressen næsten hver eneste dag – så vi kan få sat skatten ned på mellemskatten, så vi kan få en skattelettelse for alle, der tjener fra ca. 200.000 kr. og opefter, at når man så endelig skaffer nogle penge, hvis de er skaffet, bruger man dem helt oppe i toppen? Er det ikke et kæmpemæssigt nederlag for Det Konservative Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Dyremose, hvem det er, der får mest ud af de her skattelettelser, og jeg vil gerne spørge, om de grupper, som fru Charlotte Dyremose mener får mest ud af de her skattelettelser, også er dem, som De Konservative vil satse på og give flere skattelettelser i deres regeringstid.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører, om hun betragter det her forslag som et led i De Konservatives anstrengelser for at lette skatten på arbejde, og hvordan og hvorledes den konservative ordfører mener, at det her forslags gennemførelse påvirker muligheden for at fortsætte det store arbejde, som De Konservative gør for at skabe et råderum.

Derfor vil jeg også bede fru Charlotte Dyremose om klart at gøre rede for, hvordan det her

forslag er finansieret. Det har vi ikke rigtig hørt noget om. Venstres ordfører sagde, at det var konkurrenceevnepakken, men konkurrenceevnepakken er, så vidt jeg har forstået, ikke en finansieringsplan. Det er sådan en, der skaber vækst og dynamik. Er det her de dynamiske effekter, eller hvor er finansieringen?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Anders Samuelsen: Det her er en ordning, der giver mulighed for at give medejerskab til dem, der er med til at skabe vækst i virksomheden, skabe vækst i samfundet.

Til det med om vi så kan få videre skattelettelser: Ja, selvfølgelig kan vi det. Jeg forstår godt, at hr. Anders Samuelsen er ked af, at det ikke lykkedes ham at få egentlige, reelle skattelettelser igennem i den regering, som hr. Anders Samuelssens parti har været medlem af. Det er rent faktisk lykkedes for Det Konservative Folkeparti at præstere det i den regering, som vi er med i. Vi kan nemlig godt finde ud af at skabe vækst i samfundet, så vi får økonomisk råderum og overskud til at skabe skattelettelser. Det er jeg overhovedet ikke bekymret for, og det behøver hr. Anders Samuelsen heller ikke at være.

Kl. 11.20

Så spørger fru Pernille Rosenkrantz-Theil, hvem der får mest ud af det her. Det gør de, der skaber vækst, eksport og arbejdspladser til det danske samfund, og det er vi stolte af i Det Konservative Folkeparti.

Det svarer jo stort set også på hr. Jacob Bukstis spørgsmål. Det Konservative Folkeparti ønsker at være med til at skabe vækst i samfundet. Det er den eneste måde, vi får råd til både at sørge for skattelettelser, der vil give mere vækst, og samtidig have pengene til at tage vare om dem, der er de allersvageste i vores samfund.

Finansieringen blev lavet i forbindelse med konkurrenceevnepakken og er selvfølgelig indarbejdet i de finanslove, som regeringen har fremsat.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Charlotte Dyremose siger, at det her forslag er noget, der skal være for alle dem, der skaber vækst i virksomhederne. Nu håber jeg, at alle, der er ansat i virksomhederne, skaber vækst, og jeg tror sådan set, at man som arbejdsgiver overvejer, at der skal ske noget andet med den på-

gældende medarbejder, hvis vedkommende ikke skaber vækst.

Så det er ikke noget med, at vi kan sige, at det er alle. Nej, det er dem, som virksomheden synes skal præmieres. Og hvem er det, man i virksomheden synes skal præmieres? Ja, det er nok de medarbejdere, som man synes, der er mest behov for i den pågældende virksomhed, og man har en tilbøjelighed til i toppen at blive enig med sig selv om, at det nok er hinanden, man har mest glæde af, og som derfor også skal have del i det her.

Er det ikke sådan, at vi må sige, at det her er en ordning, som virksomheden kan begunstige nogle med, og nu gør staten det sådan, at det bliver særlig gunstigt for nogle bestemte mennesker, nemlig dem, der betaler topskat? Er det ikke sådan?

Det er da en ærlig sag, at Det Konservative Folkeparti i den her forbindelse ikke tænker specielt på dem med mellemskatten. Det er noget, man åbenbart gør senere. Her tænker man på dem, der betaler topskat. Det er da glimrende konservativ politik. Det har altid været sådan, at man skulle give skattelettelse til dem, der tjener mest, og ikke til dem, der tjener mindst. Det er da meget enkelt. Det er et godt konservativt forslag; det synes jeg da er rigtigt.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil gerne stille den konservative ØD-ordfører, som er så stærkt begejstret for, at vi nu får fremmet medejerskabet i danske virksomheder, et enkelt spørgsmål.

Den konservative ordfører var inde på, at det her forslag er til gavn for de medarbejdere, som skaber vækst i de danske virksomheder. Vil det sige, at menige medarbejdere, som f.eks. tjener under 320.000-330.000 kr., ingen vækst skaber i de danske virksomheder, for de får jo ikke gavn af det her forslag? Er Det Konservative Folkepartis nye definition af medarbejdere, som skaber vækst, at det er dem, som får gavn af det her forslag, og at det kun er dem, der er med til at skabe vækst? For så må man sige, at vi har fået en meget, meget snæver definition på, hvem der er de vækstfremmende medarbejdere i det danske samfund. Kan det bekræftes?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Der blev faktisk givet flere interessante meldinger. Jeg tænker på, om det hænger sammen med

de udmeldinger, der kom fra De Konservatives landsråd, hvor det blev sagt, at nu skulle man være et borgerligt parti på højrefløj, for det er jo det, det her drejer sig om. Jeg synes faktisk, det er en uartighed at sige, at nogle af de 3½ million lønmodtagere, offentlige og private, skaber vækst, og at andre ikke gør det. Det er faktisk meldingen herfra. Det gælder offentlige og private lønmodtagere.

Der kom så også en anden melding, som skabte klarhed, nemlig at det her forslag er finansieret og indarbejdet i finansloven. Så har vi jo svaret på, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme imod. Det svar blev givet her af De Konservative. Al den snak med hr. Mikkel Dencker var fuldstændig ligegyldig. Nu er svaret givet af De Konservative, og der er ikke noget at komme efter i den sag.

Så vil jeg sige til det med, at det ikke lykkedes under den tidligere regering at skabe reelle skattelettelse på lønområdet, at det må være en misforståelse. Det må kræve lidt historie: Det er sådan, at lønbeskatningen blev sænket med 16 mia. kr. under den socialdemokratisk-radikale regering – 16 mia. kr. – på bundskatteområdet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Aage Frandsen: De, der får tildelt det her, er dem, som den enkelte virksomhed mener at det vil give pote at give et medejerskab til virksomheden. Det er sikkert også for en dels vedkommende nogle af dem, der tjener mest. Men det er stadig væk en udmærket ordning, der skaber vækst.

Kl. 11.25

Og ja, vi skal ikke have så travlt med at have en jantelov, der siger, at bare fordi man tjener noget, må man ikke få gavn af den indsats, man yder. Janteloven går vi faktisk ikke ind for i Det Konservative Folkeparti.

Til hr. Anders Samuelsen og til hr. Jens Peter Vernersen: Der er ikke nogen tvivl om, at alle medarbejdere i danske virksomheder, eller hvor de måtte være henne, skaber vækst, ellers var de der jo ikke, som hr. Aage Frandsen ganske rigtigt sagde. Men der er heller ikke nogen tvivl om, at det, som skaber den ekstra vækst, er, at man stræber efter f.eks. at få en lønforhøjelse, at blive forfremmet eller nå dertil, hvor ens chef mener, at man kunne gøre sig fortjent til et medejerskab i virksomheden.

Når man altså stræber efter at gøre den ekstra indsats, stræber efter at nå nogle mål, er det, at

vi virkelig får skabt en vækst, og det er det, vi skal tilskynde folk til, så vi kommer væk fra det samfund, hvor man føler sig til grin, når man gør en ekstra indsats. Man skal i stedet for få lov at blive belønnet, når man gør en ekstra indsats. Det er også derfor, at vi bl.a. ønsker at skabe reelle skattelettelser ved f.eks. at fjerne mellem-skatten, så det kan betale sig at arbejde, og så det kan betale sig at yde en ekstra indsats.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I virkeligheden havde jeg også en forventning om, at der ville komme reelle skattelettelser på netop mellemskatten, at man faktisk ville finde nogle metoder til at leve op til de valgløfter, man er kommet med. Og her har man jo netop skabt skattelettelser, så det må vel i et eller andet omfang være at opfylde de løfter. Man har så bare valgt at placere skattelettelserne blandt dem, der tjener allermost i Danmark.

Så bliver der sagt, at man skal have gavn af den indsats, man yder. Jeg synes, det er temmelig arrogant at sige, at de fleste af dem, der befinder sig under topskatteniveau, ikke leverer en indsats. Det er jo det, der er signalet med det her lovforslag. De, der betaler topskat, går fra at betale 60 pct. i skat til at betale 43 pct. i skat som resultat af det her med at få medarbejderaktier. De, der betaler mellemskat, går fra 44 pct. til 43 pct.

Altså er det dem, der betaler topskat, der får mest ud af det her. Og dermed sender man det signal, at de, der betaler topskat og tjener mest i det her samfund, er dem, der skal have gavn af den indsats, de yder, det er ikke dem, der betaler mellemskat eller lavere end det. Det synes jeg er et mærkværdigt signal at sende.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Når man hører på den konservative ordførers engagement i den her sag, kan man virkelig mærke, at der er en sag, som den konservative ordfører brænder for. Man kan få åndenød af bare at lytte til det. Men jeg vil alligevel driste mig til at stille et opfølgende spørgsmål, for jeg synes ikke, det stod helt klart, hvordan og hvorledes den konservative ordfører egentlig mener, at det her forslag er finansieret.

Jeg vil godt stille spørgsmålet på den måde, om den konservative ordfører er enig med statsministeren i, at man ikke kan gennemføre ufinansierede skattelettelser, og at man ikke kan

indregne dynamiske effekter. Hvis man skal sige, at det her er finansieret ved konkurrenceevnepakken – vækst og beskæftigelse, vi brænder for det, der skal virkelig være virketrang osv. – er fru Charlotte Dyremose så ikke enig i, at det netop er dynamiske effekter? Hvor er de konkrete finansieringselementer, der finansierer det her hul i statskassen? Hvor er de henne?

Jeg kan godt forstå, at De Konservative går ind for det, for det er jo kernegrupperne her. Det er virkelig kernetropperne, og hvis det var 1. maj for De Konservative, så ville det her virkelig være et emne.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Man må sige, at det er en ren tilståelsessag. Og det virker ikke engang, som om den konservative ordfører er flov over tilståelsen: at der her er tale om en reel skattelettelse, og at den skattelettelse er forbeholdt den absolutte top i det danske samfund. Det er det, vi taler om.

Jeg mener ikke at kunne huske, at det var det, De Konservative lancerede som deres mærkesag i valgkampen. Jeg mener at kunne huske, at deres mærkesag i valgkampen var at få lettet mellemskatten. Hvis De Konservatives ordfører havde stået her og jublet over, at det nu var lykkedes at få lettet mellemskatten, kunne jeg forstå det. Men det er jo ikke det, der er tilfældet. Man jubler, som om det er det her, man har lanceret, og nu er det endelig lykkedes at komme igennem med det, men det har jo ikke været lanceret før.

Så kan vi ikke godt få et klart og entydigt svar på, i hvor høj grad dette forslag er med til at opfylde Det Konservative Folkepartis løfte om at lette mellemskatten.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg havde ikke forstået, at det var en mærkesag for fru Pernille Rosenkrantz-Theil at få fjernet mellemskatten. Men jeg kan berolige fru Pernille Rosenkrantz-Theil, siden det åbenbart er tilfældet, at vi nok skal sørge for skattelettelser 1. januar 2004.

Så tror jeg ikke helt, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil hørte, hvad jeg sagde i mine sidste bemærkninger, nemlig at vi faktisk har gavn af alle menneskers indsats på arbejdsmarkedet. Af at alle leverer en indsats. Men hvis man stræber, hvis man ønsker at skabe mere vækst, hvis man

ønsker en lønstigning, hvis man ønsker fremgang for sin virksomhed, hvilket man f.eks. kunne gøre gennem et medejerskab, eller man ønsker at gøre en indsats, så kan man nå dertil, hvor arbejdsgiveren vil give én det. Det kan sagtens ske, selv om man starter helt fra bunden, når man stræber efter at komme derop, og så er det selvfølgelig til større gavn for både virksomheden og for samfundet. Det er ikke nogen hemmelighed.

Til hr. Jacob Buksti: Jeg kan gentage, at det er finansieret gennem finansloven, og det blev aftalt allerede ved konkurrenceevnepakken.

Så er der det her store spørgsmål om de ufinansierede skattelettelser. Nu har vi jo på intet tidspunkt sagt, at det skulle være ufinansieret. Men det er da klart, at får vi ekstra penge ind, fordi vi skaber vækst i samfundet, så ville det være fuldstændig tåbeligt ikke at bruge de ekstra penge, vi får ind via en vækst i samfundet, til også f.eks. at skabe yderligere skattelettelser.

Så mener hr. Anders Samuelson, at det her er en tilståelsessag. Ja, jeg tilstår gerne, at vi i Det Konservative Folkeparti ønsker at skabe vækst i det danske samfund, og vi ønsker at motivere medarbejderne til at gøre en ekstra indsats på deres virksomhed. Tilstået!

Så er der det med mellemskatten. Den 1. januar 2004 er den dato, vi begynder at sænke skatten, som der står i regeringsgrundlaget. Derfor skal vi også nok indfri løfterne om at få sænket personskatten. Men rent faktisk har vi et noget bredere program i Det Konservative Folkeparti end blot skattelettelser. Vi ønsker mere for det her samfund.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der yderligere tre, der er faktisk fire, men i første omgang tre. Det er hr. Aage Frandsen, hr. Jens Peter Verner og fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Charlotte Dyremose siger, at Det Konservative Folkeparti er imod janteloven. Jeg har i øvrigt aldrig nogen sinde hørt nogen, der stemte for den, hverken her eller andre steder, men det kan ikke være et argument for, at man vil gennemføre den her ordning. Det er åbenbart så hårdt for nogle mennesker, at de skal betale de der et par og tres procent inklusive topskat. Det er dem, man er engageret i.

Hvis man så endelig ville gøre noget ved det, skulle man jo ikke kun have gjort det her specielt, så skulle man have gjort noget generelt. Det er jo også det, Det Konservative Folkeparti ellers tidligere har sagt, at man vil sænke mellemskatten, for det er jo også generelt. Men der vælger man altså virksomhederne ud, hvor der findes nogle mennesker, der siger, at de skal have en skattelettelser. Virksomhederne vedtager med sig selv, at nu er der nogle, der skal have skattelettelser.

Men de, der er ansat i den offentlige sektor, som også betaler topskat, nej, nej, de skal ikke have en skattelettelser.

Det er jo en mærkelig måde at definere jantelovens principper på, når man siger, at ifølge janteloven skal vi gennemføre det her forslag. Det var sådan set det, fru Charlotte Dyremose sagde.

Men for en ordens skyld: Jeg er også imod janteloven. Jeg har aldrig haft lejlighed til at stemme imod den, men jeg ville gerne.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det var jo helt tydeligt, at den konservative ordfører kunne have bidt tungen af sig selv, da man talte om dem, der gør en indsats på arbejdsmarkedet. Derfor blev det efterfølgende rettet til, at nu var det dem, der skabte ekstra vækst, det her skulle rettes imod.

De 3½ million, der bare skaber vækst, der passer deres arbejde, der gør en stor indsats, er sådan set ikke dem, man interesserer sig for. Nu skal vi lige frem med pincetten og finde dem, der gør en ekstra indsats. Hvis de så gør den ekstra indsats, så forstår jeg, at De Konservative mener, at det er rimeligt, at de med den her ordning kommer til at betale en skat, der stort set ligger på niveau med folkepensionisternes. Det finder De Konservative rimeligt.

Det er da konservativ politik, der vil noget, at man indretter sig sådan, at man kan få lønnen udbetalt i aktier og får en beskatning, der stort set svarer til folkepensionisternes. Det kan alle da forstå. Det er virkelig konservativ politik. Jeg synes, at det er raret at få præciseret, at sådan står positionerne her i Folketinget. Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti mener, at de allerhøjest lønnede skal beskattes som folkepensionister.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nej, det er ikke nogen mærkesag for Enhedslisten det her med mellemskatten. Det havde jeg sådan set troet, det var for De Konservative. Det hørte jeg i hvert fald nogle gange under valgkampen, men det kan selvfølgelig være, jeg har taget fejl.

Nej, for Enhedslisten er det en mærkesag at formindske beskatningen for dem, der har de laveste indkomster i Danmark. Det ved jeg godt der er lidt problemer med at få flertal for herinde; der har man meget travlt med at lette skatterne for dem, der enten betaler mellemskat, eller dem, der betaler topskat. Sådan er vi ikke i Enhedslisten.

Så siger fru Charlotte Dyremose, at man skal have gavn af den indsats, man yder. Jeg tror ikke rigtig, at jeg fik svar på det, jeg spurgte om, for hvis vi går ud fra den logik, så er det et mærkværdigt forslag, man har fremsat.

Lad os sige, at vi har to medarbejdere, den ene er en SiD'er, der betaler mellemskat, og den anden er en chef, der betaler topskat. Begge to knokler derudad – alle de der meget ivrige ting, som fru Charlotte Dyremose står og remser op heroppefra – de knokler derudad for at få firmaet frem i verden. Begge parter får så medarbejderaktier som præmie for deres indsats.

For den ene, nemlig den, der betaler topskat, går vedkommende så fra at betale 60 pct. i skat til at betale 43 pct. i skat. For den anden, nemlig SiD'eren, der betaler mellemskat, falder den fra 44 pct. til 43 pct. Det må da siges at være at forgylde de rigeste.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Aage Frandsen: Grunden til, at jeg kom ind på janteloven og at jeg var imod den, var, at jeg synes, at venstrefløjen netop giver udtryk for, at man har ondt bagi, fordi nogle, der rent faktisk har ydet en indsats, tjener en masse penge. Blot fordi folk yder en ekstra indsats og tjener lidt flere penge eller får en eller anden fordel. Det er det, jeg mener er et problem ved janteloven i det her land.

Så med hensyn til at lette for praktisk talt alle i arbejde. Ja, det er netop derfor, vi fra konservativ side har foreslået, at vi fjerner mellemskatten, for det vil praktisk talt være til gavn for alle dem, der er ude på arbejdsmarkedet på fuld tid, så vi kan vise, at vi værdsætter den ekstra indsats, de gør.

Så taler hr. Jens Peter Vernersen igen om det her med væksten. Jamen vi ønsker selvfølgelig, som jeg sagde før, f.eks. at fjerne mellemskatten for alle dem, der skaber vækst. Vi mener faktisk, at man bliver urimelig højt beskattet af den arbejdsindsats, man gør, når man er med til at skabe vækst i det danske samfund. Men det gør os altså ikke noget, at man, når man så gør en yderligere indsats, har en motivation for den indsats, nemlig at de, der stræber, rent faktisk får lov at have et mål at stræbe efter. Det var lige præcis det, jeg mente med janteloven, det, som hr. Jens Peter Vernersen gav udtryk for. Det er den jantelov, jeg er imod.

Og så er der lige at sige til hr. Jens Peter Vernersen: Det er altså kun 10 pct. af lønnen, man kan få udbetalt sådan her. Der er jo ikke sådan, at så ryger hele formuen derover, og så betaler man overhovedet ikke skat mere.

Så til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der åbenbart ikke har som mærkesag at lette skatterne, og det var nu heller ikke min oprindelige formodning. Men jeg er glad for at få understreget, at det netop er en konservativ mærkesag at lette for alle i arbejde. Og det kan være, at SiD'eren en dag når dertil, hvor chefen er i dag, fordi man har stræbt efter det, og ligesom chefen også har kæmpet for at nå op til chefposten, så kunne SiD'eren også kæmpe for det. Jeg vil kun unde den SiD'er at få lov til det, og jeg håber på det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der tre yderligere. Der er hr. Jacob Buksti, hr. Aage Frandsen og hr. Henrik Sass Larsen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne takke den konservative ordfører, fordi hun har skabt klarhed i mit sind. Jeg tror ligefrem, det må være gennemtænkt fra Det Konservative Folkepartis side, at man selvfølgelig i det store arbejde koncentrerer sig om at afskaffe mellemskatten. Det kan jeg godt forstå, for man afskaffer jo topskatten her.

Hvis man havde koncentreret sig om topskatten, så havde det her forslag jo ikke haft nogen betydning. Det synes jeg godt nok er smart. Det vil jeg gerne komplimentere for. Det gik lige op for mig.

Men jeg vil gerne bede fru Charlotte Dyremose om endnu en gang at forsøge at forklare i hvert fald mig, hvordan det her forslag er finansieret. Statsministeren har sagt, at skattelettelser skal finansieres krone til krone. Og igen: Jeg be-

undrer virkelig den konservative ordførers engagement, når hun taler om vækst og dynamik. Når vi skaber vækst, kommer der flere penge i kassen, og så kan vi bruge dem til skattelettelse.

Jeg vil gerne høre fru Charlotte Dyremose helt præcist forklare, om ikke det er det, der hedder dynamiske effekter. Jeg ved godt, at den konservative leder har sagt det lidt anderledes, men er det ikke sådan, at i hvert fald statsministeren har sagt, at man ikke vil indregne dynamiske effekter? Er det så ikke præcis det, man gør her? Og det bekræftes af den argumentation, den konservative ordfører anvender med så stort engagement.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Charlotte Dyremose talte varmt for, at man skulle begunstige og være begejstret for de mennesker, der yder en indsats – det er jeg søreme også. Jeg er meget begejstret for folk, der yder en indsats. Også for dem, der yder en ekstra indsats. Det synes jeg også at virksomhederne gerne må kvittere for, men hvorfor skal staten bidrage til præmieringen på denne her måde? Hvorfor skal staten gøre det?

Og hvorfor skal det være sådan, at staten gør det ved, at man giver en særlig god præmiering til dem, der i forvejen har en høj indtægt? Hvorfor skal det være sådan? Det er fint, at virksomhederne beslutter, at de vil give en ekstra aflønning til nogle, men hvorfor skal vi fra Folketingets side beslutte, at så skal vi også bidrage til det? Hvorfor skal vi bidrage til det? Det er jo det, det drejer sig om her.

Det kommer jo ikke os ved, om de vil gøre det eller ej. Men det betyder rent faktisk, at hvis virksomheden virkelig vil begunstige den lave indkomst, så skal han jo have ekstra penge fra virksomhedens side.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil prøve at spørge den konservative ordfører, som gik meget op i janteloven og var oppe og tale om noget med, at det ikke kunne betale sig, og det hele var uretfærdigt. Jeg forstod, det var, når vi kom i nærheden af topskatten, og det var meget uretfærdigt det her.

Er det således, at der er en sammenhæng mellem jantelov og topskat? Er det Det Konservative Folkepartis holdning, at det progressive skat-

tesystem som konstruktion er udtryk for jantelov, og at det er det, man skal af med? Det vil jeg gerne bede om et svar på.

Så kom den konservative ordfører med en beroligende melding om, at det jo kun er 10 pct. af lønnen, man kan bruge til det her. Så vil jeg bede om, at den konservative ordfører heroppefra kunne oplyse os andre om, hvordan man gør med ikkebørsnoterede selskaber og kursfastsættelse af aktier i den forbindelse? Om man kan komme med en krystallklar garanti for, at vi så ikke når op på over 10 pct. af lønnen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Jacob Buksti kan jeg sige: Nej, vi afskaffer desværre ikke topskatten med det her forslag. Men det er da ikke nogen hemmelighed, at vi fra konservativ side har sagt, at det kunne godt være, at vi på længere sigt i hvert fald skulle hæve bundgrænsen for, hvem der betaler topskat, for vi synes faktisk ikke nødvendigvis, det er rimeligt, at den almindelige LO-arbejder også skal betale rigmandsskat.

Så kan jeg igen sige til hr. Jacob Buksti, at dette er finansieret via konkurrenceevnepakken og dermed indarbejdet i finansloven. Og jeg synes faktisk, at det er ganske naturligt, at når man får flere penge i kassen, så kan man f.eks. bruge dem til skattelettelse. Det har jeg prøvet at sige før, men hvis vi skal gå ind i de tekniske betegnelser, så kan man indregne dynamiske effekter med tilbagevirkende kraft, altså når man har fået pengene ind. Det, der er blevet sagt, er: Vi regner ikke dynamiske effekter ind på forhånd.

Så taler hr. Aage Frandsen igen om det med at yde en ekstra indsats. Jamen de, der yder en ekstra indsats, gør det til gavn for samfundet. Og med hensyn til janteloven, som hr. Aage Frandsen har så travlt med, når man ikke må motivere folk, bare fordi de i forvejen har en høj løn: Det er faktisk det, jeg betragter som jantelov.

Hr. Henrik Sass Larsen fortsætter så med janteloven, og jeg mener faktisk, det er, når man ikke må motivere. Jeg har ikke noget problem med, at folk, der tjener mere i løn, også bidrager med en større del af deres løn end andre mennesker, men at det skal være sådan en principssag, at de skal hakkes ned på, at de ingenting må, og de slet ingenting må få, og de er nogle værre forbandede nogle, undskyld, bare fordi de tjener en masse penge, er det, jeg mener, der er jantelov, og det er det, jeg modsætter mig.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, vi skal prøve at køre tingene reelt, når vi diskuterer tingene i Folketingssalen. Jeg sagde, at det at lette mellemskatten ikke er en mærkesag for Enhedslisten. Og så sagde jeg, hvad der er en mærkesag for Enhedslisten, nemlig at vi ønsker at lette skatten på de laveste indtægter. Og så kommer fru Charlotte Dyremose herop og siger, det ikke er en mærkesag for Enhedslisten at lette skatten. Det synes jeg er en lidt mærkelig fortolkning af tingene. Jeg synes, at vi skal prøve at tage den her diskussion reelt.

Så siger fru Charlotte Dyremose, at hun har det fint med, at de, der stræber, kan få noget ekstra. Jamen det er der jo ikke nogen der modsiger fru Charlotte Dyremose i. Og mit spørgsmål gik slet ikke på det principielle spørgsmål, om man skal have ekstra for at stræbe. Mit spørgsmål gik på, hvorfor nogle skal have mere for at stræbe end andre, hvis de to personer stræber lige meget. Det, der er konsekvensen af det her forslag, er, at vedkommende, som stræber og har en top-skat, får en langt større skattelettelse ud af det her, end den, der stræber og betaler mellemskat. Det er det forhold, jeg ikke forstår.

Det er derfor, jeg ikke forstår, hvorfor det er denne her vej rundt, man laver skattelettelserne, altså skattelettelser, som kommer dem, der tjener allermost, til gode, uanset om de, der tjener mindre, også stræber for at gøre det bedre for virksomhederne.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu fik den konservative ordfører traditionen tro hidset sig lidt op til sidst og fik overfortolket, om man nu skulle være sådan forbandet på nogen osv. Det er jeg såmænd ikke. Men jeg hørte, at den konservative ordfører sagde i sit svar, at man sådan set var tilhænger af et progressivt skattesystem. Og det er jo hele ideen med, at det er de bredeste skuldre, der også skal bære de tungeste byrder.

Hvis vi nu går ind for det, er meningen med at have det vel ikke, at folk skal kunne undslippe beskatning. Så må det vel være rimeligt, at folk også rent faktisk bliver beskattet, når man nu går ind for det system. Det, vi har prøvet at påpege, er, at sådan går det faktisk ikke med det her forslag.

Så glemte fru Charlotte Dyremose at svare mig, men beroligede mig med hensyn til de her 10 pct. Vi vil meget gerne have at vide, hvordan

man laver kursfastsættelse for ikkebørsnoterede aktier, således at vi kan være sikre på at holde os inden for den grænse på 10 pct., som vi blev beroliget med før. Hvis den konservative ordfører kunne starte med det svar, render taletiden i hvert fald ikke ud.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som jeg faktisk på et eller andet niveau synes modsiger sig selv, og det er måske derfor, forståelseskvoten mellem os ikke har været så høj: Faktisk er det sådan, at de fuldtidsbeskæftigede med de laveste indtægter også vil blive præmieret ved netop en fjernelse af mellemskatten.

Jeg er fuldstændig enig i, at alle selvfølgelig skal have mulighed for at stræbe, og jeg mener derfor, at alle skal have mulighed for at nå dertil, hvor de får de her aktier fra chefen. Der er nogle, der har været i virksomheden i mange år, som har kæmpet sig derop, hvor de føler, at de kan få dem med det samme. Det har de formentlig gjort gennem en lang årrække. Andre har ikke været så længe i virksomheden, har ikke fået kæmpet sig derop endnu, men lad dem dog få chancen for at gøre det. Det er faktisk det, jeg betragter som lige muligheder.

Så siger hr. Henrik Sass Larsen, at jeg sådan hidser mig op. Det er jeg sandelig ked af. Det var ikke min mening at være ophidset, men jeg må faktisk indrømme, at det er udtryk for, at jeg er temmelig træt af denne her jantelov.

Så til spørgsmålet, om det her det er at undslippe skattebetaling: Nej, det er at sørge for at motivere de her medarbejdere yderligere, og hvis der vitterligt er tale om personer, der tjener rigtig mange penge, så betaler de sandelig også allerede rigeligt i skat.

Til det sidste spørgsmål, som jeg nok skal nå her, om de 10 pct.: Jeg synes sandelig ikke, at vi skal forbyde virksomhedernes aktier at gå op i den periode, hvor medarbejderen ejer dem, for det, der er hele meningen med det, er, at medarbejderne bliver motiveret og dermed styrker virksomheden, hvis aktiekurs stiger til glæde for virksomheden, til glæde for medarbejderne, til glæde for det danske samfund. Det ville da være forrykt, hvis vi gik ind og var modstandere af, at dansk erhvervslivs aktiekurser steg, så det er jeg altså ikke. Men samtidig må man huske, at der er en risiko forbundet med at have aktier. Der har vi jo faktisk set de sidste par år.

Aage Frandsen (SF):

Det gode ved den slags lovforslag, som vi har til behandling her, er jo, at det er det, man kan kalde et klasserent forslag. Det er helt entydigt, hvem der skal have gavn af det.

Kl. 11.50

Det er også sådan, at når VOK-flertallet har haft deres indlæg i Folketingssalen via deres ordførere, og når vi har haft lejlighed til at have vores korte bemærkninger, har vi sådan set allerede givet udtryk for en væsentlig del af vores synspunkter. Derfor behøver jeg formentlig ikke at bruge mine fulde 5 minutter.

Det her er et glimrende forslag til at belyse, hvordan regeringen tænker. Regeringen har et princip, som også Dansk Folkeparti har tilsluttet sig – i øvrigt også Det Konservative Folkeparti, selv om det slet ikke var en del af deres oplæg til folketingsvalget – nemlig et princip om, at vi skal have skattestop. Det er et princip, de kører med, og skattestop betyder jo, at de mennesker, der tjener mest, og de mennesker, der bor dyrest, ad den vej får en skattelettelse.

Derudover har regeringen så også valgt på en lidt underlig måde at gennemføre nogle forskellige forslag, som også begunstiger de samme mennesker i form af regulære skattelettelser. Det her er et af de her forslag. Vi har tidligere haft forslag i den sidste folketingssamling, som pegede i samme retning.

Grunden til, at det er et lidt besynderligt forslag, er, at man siger, at her er en bestemt gruppe, der skal favoriseres. De har hidtil via deres topskatteindtægt betalt 62-63 pct. i skat, og de ryger så ned på 43 pct. Det er altså dér, de har begunstigelsen. Til dem, der har, skal begunstigelsen være størst.

Når det drejer sig om dem, der tjener mindst, som jo også er under ordningen her – hvis de endelig skulle komme under ordningen, det er ikke noget, de selv bestemmer, men det er noget, deres arbejdsgiver bestemmer – får de en lettelse, som alene er fra 44 til 43 pct., og derfor er det formentlig ikke særlig attraktivt for dem at benytte sig af den.

Derfor er det meget enkelt at sige: Her er der noget til dem, der tjener meget, ligesom der er så meget andet fra denne regering med støtte fra Dansk Folkeparti. Man giver til dem, der har, og de, der ikke har så meget, får selvfølgelig mindre. Det er et princip. Det er et klasserent standpunkt.

Det er rart at vide, at på det punkt er der virkelig et skel i Folketinget, mens der i mange an-

dre ting er så flydende grænser. Her ved vi, hvordan vandene skilles, og at vi skal dele os efter anskuelser, som det blev sagt for 100 år siden af en klog mand, nemlig Viggo Hørup.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Vi har jo diskuteret janteloven en del her i dag. Og nu vil jeg så bare efter det her indlæg fra hr. Aage Frandsen spørge hr. Aage Frandsen, om han nu kan forstå, hvad jeg mener med, at jeg er træt af janteloven her i Folketinget.

Hr. Aage Frandsen siger, at der er noget til dem, der tjener mest, og så er det pr. definition et problem og pr. definition noget, hr. Aage Frandsen mener at man skal skamme sig over. Det har ikke rigtig hold i ret meget andet. Det er bare, fordi det er noget til dem, der tjener mest, at det er et problem.

Det er det, jeg mener med janteloven. Kan hr. Aage Frandsen nu forstå, hvad jeg mente med, at jeg var træt af janteloven?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg mener, at jeg har en glimrende evne til at forstå. Jeg forstod også ordene. Det er der ingen tvivl om. Men det betyder ikke, at jeg synes, det er et særlig fornuftigt standpunkt, men jeg forstår da, hvad der bliver sagt.

Jeg synes, det er mærkeligt, at jeg som en af dem, der tjener rimeligt – det gør vi her i Folketinget, nogle gør også en indsats for det, men uanset om man gør en indsats eller ej, tjener vi sådan set rimeligt – eventuelt skulle være under en særlig begunstiget ordning. Det er jeg ikke, for her gælder ordningen jo altså heldigvis da ikke.

Men jeg kan da ikke se, at det har noget med jantelov at gøre, at jeg synes, jeg tjener rimeligt, og at jeg ikke behøver at komme ned i skat. Er det udtryk for jantelov? Næh, jeg synes bare, at der er et andet princip, som er fornuftigt: De, der har de bredeste skuldre, kan også bære de tungeste byrder. Det er et andet godt princip.

Anders Samuelson (RV):

Vi har jo forstået i dag, især på den konservative ordfører, at dette forslag primært er et frontalt angreb mod janteloven. Jeg mener faktisk, at med det her forslag går man den stik modsatte vej, for man indfører jo § 11 i janteloven: Jo mere du slesker, jo bedre du er til at sleske, jo mere skal du belønnes.

Kl. 11.55

I stedet for at have et gennemskueligt skattesystem, hvor ens indkomster beskattes ens, gør man det fuldstændig modsatte med det her. Man sørger for, at hvis man i en bestemt høj grad er in hos virksomhedsledelsen og har en meget høj indkomst, vil man kunne få gavn af dette forslag, så vil man kunne liste sig frem til at skulle betale mindre i skat end den medarbejder, der måske nærmest tjener det samme, men som ikke lige er in i øjeblikket. Det er ikke rimeligt.

Det må være rimeligt, at vi i det danske samfund og herinde i Folketinget går efter og arbejder på at få et skattesystem, som er gennemskueligt, som arbejder ud fra et ganske enkelt princip, som hedder, at ens indkomst beskattes på den samme måde.

Det skal være et system, hvor man kan sige: Du får din løn, du bliver beskattet af den, alle bliver beskattet på samme måde, afhængig af hvad de tjener, og det er efter de samme principper. Så kan du bagefter selv bruge dine penge til det, du vil, og de penge, som du så eventuelt bruger til at investere i aktier, bliver også beskattet på ens vilkår for alle. Det må da være en ordentlig måde at tænke på. Man kunne næsten sige, at det burde være en ordentlig konservativ måde at tænke på.

Men det er altså ikke det, der er tilfældet for regeringen med det her forslag. Det her forslag trækker absolut i modsat retning, og vi er lodret imod. Det koster oven i købet en del penge, og vi har ikke fundet, hvordan de penge skal finansieres. Regeringen mener måske, at den har fundet pengene, men vi har i hvert fald ikke.

I det omfang vi i Det Radikale Venstre finder penge, vil vi bruge dem til generelt at sætte skatten ned på arbejde, og vi har lagt et forslag frem om, hvordan man kan gøre det. Diverse ministerier har regnet på det op til flere gange og har bekræftet, at forslaget hænger sammen. Det er en ordentlig måde at gøre det på, en måde, som kommer alle til gavn og ikke kun en lille udsøgt gruppe, som det, der lægges op til i det her forslag.

Det Radikale Venstre er lodret imod forslag i stil med det her.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu bliver det kaldt at sleske, når man vil gøre en ekstra indsats. Jeg vil bare hjælpe hr. Anders Samuelsen en lille smule, for man behøver overho-

vedet ikke at indføre en § 11, for man har allerede den, der hedder: Du skal ikke tro, du er noget. Man skal bare tilføje: Bare fordi du gør en ekstra indsats, så er det sådan set klarert.

Det Radikale Venstre vil, hvis de fandt penge, fjerne nogle skatter. Så har jeg hørt, at efter Det Konservative Folkeparti er kommet med et oplæg om at ville fjerne mellemskatten, kom Det Radikale Venstre også med et oplæg. Det så godt nok lidt anderledes ud, men havde også det sigte at fjerne mellemskatten. Så vil jeg bare spørge hr. Anders Samuelsen, hvorfor man ikke fjernede mellemskatten, da man rent faktisk var i regering og en del af et flertal. Var det, fordi man egentlig ikke rigtig mente det, dengang man var i regering, eller var det bare, fordi man ikke rigtig fandt pengene til det?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Så kommer der angreb fra begge sider, sådan må det være at være et midterparti.

Blot en mindre detalje, som jeg indimellem synes, at Det Radikale Venstre har en tendens til at overse, og det kom meget tydeligt til udtryk heroppefra. Hr. Anders Samuelsen siger, at der er fremlagt et forslag om generelt at sænke skatten på arbejde, og siger efterfølgende, at det jo er et forslag, der kommer alle til gavn, men mig bekendt er der ret mange mennesker i det her samfund, der ikke arbejder.

Jeg vil gerne spørge hr. Anders Samuelsen om hans opfattelse af begrebet alle i det her samfund kun gælder dem, som arbejder, for jeg kan jo forstå, at Det Radikale Venstre bl.a. i forbindelse med en arbejdsmarkedsreform laver skattelettelser finansieret af kontanthjælpsmodtagernes ydelser.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Lad os lige tage det sidste først. Det er fuldstændig korrekt, og det blev oven i købet hørt helt korrekt af Enhedslistens ordfører, at Det Radikale Venstre har lagt et forslag frem om, hvordan man sænker skatten på arbejde.

Det betyder også, at de lettelser, der kommer, er målrettet folk i arbejde, for vores målsætning er egentlig ikke i den sidste ende at lette skatten i kroner og øre for den enkelte, men at sikre, at vi får et øget arbejdsudbud i det her samfund, så vi også har et velfærdssamfund om 10 år. Det er simpelt hen socialpolitik, der vil noget, i modsætning til den form for socialpolitik, hvor man

tænker 14 dage eller 3 uger frem. Så det var svar på det spørgsmål.

Kl. 12.00

Fru Charlotte Dyremose spørger så, hvorfor vi ikke gjorde noget ved det, da vi var i regering. Der er jo altså lige den lille detalje, når vi nu er inde omkring topskatteområdet, at da SR-regeringen kom til, var topskatten jo omkring 68 pct., og da vi forlod den, var den på 63 pct. Hvem var det, der efterlod en topskat på 68 pct.? Det var De Konservative. Så man må da sige, at vi faktisk også tog fat i den ende, og det står vi ved.

At sænke skatten på arbejde og at tilpasse vores systemer til de udfordringer, vi står over for, er en fortløbende proces, og den proces har Det Radikale Venstre været en del af. Derfor så vi også frem til at skulle fortsætte den proces, når den seneste skattereform var fuldt indfaset, hvilket den ville være i 2002, og derefter gå over til det næste skridt: fortsat at lette skatten på arbejde. Derfor lagde vi et forslag frem.

Men som sagt må man jo nok sige, at det er nogle andre boller, der er kommet på suppen siden; det er i hvert fald en anden regering, der sidder ved magten.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hr. Anders Samuelsen kalder det socialpolitik, der vil noget. Ja, det må man sige. Det er godt nok socialpolitik, der vil noget ganske andet end det, vi vil i Enhedslisten.

Man tog 350 mio. kr. fra kontanthjælpsmodtagerne og lavede en klausul om, at de penge skulle gå til skattelettelser til folk i arbejde. Ja, det er ved gud socialpolitik, der vil noget, nemlig vil noget for nogle ganske andre end dem, der er på kontanthjælp. Det betyder, at en lang række kontanthjælpsmodtagere i det her land mister 1.000 kr. på baggrund af den socialpolitik, der vil noget.

Jeg vil gerne sige, at Enhedslisten i hvert fald vil noget ganske andet med socialpolitikken, nemlig sikre, at de folk, der står uden for arbejdsmarkedet, på grund af at de økonomiske konjunkturer svinger sådan, at arbejdsløsheden også svinger, faktisk kan leve et anstændigt liv, og at den socialpolitik, vi fører, også kan være med til at bryde den sociale arv, sådan at kon-

tanthjælpsmodtagernes børn ikke ender i samme situation, fordi forældrene får færre og færre økonomiske, men også menneskelige ressourcer.

Første næstformand (Svend Auken):

Undskyld, jeg har givet medlemmet ordet som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Som ordfører? Undskyld, jeg bad om en kort bemærkning.

Første næstformand (Svend Auken):

Godt, så får hr. Anders Samuelsen ordet for at replicere, og derefter er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Ellers ville det også have været en af de mere utraditionelle ordførertaler, vi har hørt, må man sige.

Det er så enkelt, at den radikale skattereform har ét sigte, og det er at sikre, at vi har et arbejdsudbud, som sikrer, at vi har skatteindtægter nok, og at vi har et velfærdssamfund, hvor der er hænder nok om 10 år. Det har vi givet et bud på hvordan man skal gøre. Jeg har ikke endnu hørt Enhedslisten komme med et bud på den samme udfordring. Dermed må man sige, at Det Radikale Venstre er kommet med et bud på en socialpolitik, som rækker 10 år frem i tiden; det mangler vi stadig væk at se fra Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det udspil ligger på www.enhedslisten.dk, og der har det ligget i 5 år.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Kan Enhedslistens ordfører bekræfte, at det udspil på ingen måder løser den problemstilling, vi står over for med det manglende arbejdsudbud inden for de næste 10 år?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Der er netop lagt op til en lang række offentlige investeringer, som vil give arbejdspladser inden for den offentlige sektor, f.eks. hvis man kigger

på normeringerne i børnehaver og andre steder. Vi så gerne, at der blev ansat flere i hjemmehjælpen, inden for sygehussektoren osv. osv. osv. De offentlige investeringer vil netop skabe de arbejdspladser, der er behov for.

Det var et svar på hr. Anders Samuelsen's korte bemærkning. Nu skal jeg gå over til ordførertalen.

Jeg vil sige, at det er tankevækkende, at man kan opnå en skattelettelse på mindst 20 procentpoint, hvis man tjener sine penge på aktiespekulation i stedet for ved at arbejde. Tydeligere kan det vist ikke demonstreres, at det er det rene hykleri, når regeringen taler om, at man gerne vil sænke beskatningen på arbejdsindkomster. I praksis er det jo sådan, at man forgylder folk med arbejdsfrie indkomster.

Enhedslisten mener, at alle indtægter burde beskattes efter de samme principper, og derfor vil vi under ingen omstændigheder medvirke til et lovforslag, som giver skattelettelser, hvis man får sin løn som aktier eller aktieoptioner i stedet for at få lønnen i almindelige penge. Der må være en ensartet beskatningsform.

Det er ikke småpenge, det drejer sig om. Sidste år blev der alene i de børsnoterede selskaber tildelt nye aktieoptioner til en værdi af lige under 1 mia. kr., og alt i alt er der dermed aktieoptioner på over 3 mia. kr.

Kl. 12.05

At langt de fleste af disse aktieoptioner tilfalder toppen i dansk erhvervsliv, er netop blevet dokumenteret i undersøgelser fra Handelshøjskolen og Aarhus Universitet. Således havde 183 direktører sidste år optioner for 788 mio. kr. svarende til 26 pct. af alle aktieoptioner. De optioner, der herudover tilfalder medarbejdere, bliver typisk givet underdirektører, afdelingschefer og udviklingschefer. Allerede med den nuværende lovgivning bruges de her muligheder altså til at forgyldte landets direktører og underdirektører.

I ren lønindkomst steg deres lønninger med over 37 pct. fra 1997 til 2001, men så beskedne stigninger lod de sig ikke nøjes med. Oveni fik de tildelt aktieoptioner i de firmaer, de var ansat i. Det bragte indkomststigningen op på 61 pct.

Også aktieselskabernes bestyrelsesmedlemmer har taget for sig af retterne. I den samme periode har de sørget for, at deres honorarer inklusive aktieoptioner er steget med 45 pct.

Det her er ikke et udtryk for, at jeg går ind for janteloven; det er et udtryk for, at jeg synes, at de medarbejdere, der er i de danske firmaer, skal

have samme type lønstigninger, for jeg mener, at medarbejdere i de danske virksomheder gør en stor indsats for at holde gang i hjulene i det her samfund. Men det mener den borgerlige regering tydeligvis ikke, så det er altså i stedet for denne her »nødstedte« gruppe af direktører og underdirektører, som regeringen vil give en markant skattelettelse, mens man leder stadig mere desperat efter penge til skattelettelser for arbejdsindkomster, og mens alle initiativer i forhold til de svageste skal finansieres af folk på overførselsindkomster gennem den ekstraskat, der er lagt på denne her gruppe gennem den såkaldte satspulje.

Måske skatteministeren kan forstå, at vi har lidt svært ved at acceptere statsministerens egen snak om, at klassekampen nu er slut. Det kan da godt være, vi er i samme båd, men tilsyneladende er det hele vendt på hovedet, sådan at det er dem, der yder allermindst til fællesskabet, som sejler på 1. klasse.

Billigt bliver det heller ikke. Skatteministeren regner med, at det kan klares for 40 mio. kr., men ifølge de to forskere fra Handelshøjskolen i København og Aarhus Universitet vil det offentliges tab i stedet beløbe sig til 230 mio. kr. Deres udgangspunkt er det ret logiske, må man sige, at den kraftige vækst i anvendelsen af aktieoptioner, vi har set i 2001 og 2002, vil blive fastholdt de kommende år, og specielt da med det signal, som denne her regering sender. Det håber skatteministeren vel også, for ellers havde han vel ikke fremsat det her forslag.

Til gengæld har vi lidt svært ved at forestille os, at Dansk Folkeparti vil medvirke til denne her forgyldning af landets direktører, når man tænker på, hvor lidt de har været i stand til at vride ud af regeringen til at opfylde deres valgløfter til pensionister og andre økonomisk dårligt stillede grupper. Ikke desto mindre kan vi jo heroppefra forstå, at Dansk Folkeparti har været med til gennem finansloven at finansiere det her forslag og altså dermed er direkte medvirkende til, at de første skattelettelser, der kommer under denne her regering, tilfalder de allerrigeste i stedet for dem, som Dansk Folkeparti havde givet en masse gyldne løfter, nemlig pensionisterne og andre økonomisk svage grupper.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Det er Kristeligt Folkepartis grundopfattelse, at medarbejdernes størst mulige indflydelse på eget arbejde både vil have en gunstig indflydelse på produktiviteten, arbejdsklimaet og den enkelte trivsel på arbejdspladsen. Det er vigtigt, at medarbejdere direkte eller gennem valgte repræsentanter deltager i drøftelse af virksomhedens mål og overordnede ledelse. Derfor er det også udmærket at sikre bedre betingelser for de nye virksomheder og deres ansatte. De opererer på en noget anden måde end de mere gammel-dags virksomheder.

Vi har nogle overvejelser vedrørende den sociale retfærdighed set i forhold til at tilgodese bestemte typer virksomheder og dermed borgere. Derfor skal der kigges på, hvordan man undgår for stor difference mellem den nuværende prompte betaling af skatten og forslaget model med at udskyde skattebetalingen.

Kristeligt Folkeparti er generelt positivt over for ideen med forslaget.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak til ordførerne, repræsentanterne for partierne for en meget konstruktiv debat.

Kl. 12.10

Vi har jo været langt omkring. I virkeligheden kunne man på et tidspunkt næsten tro, at man befandt sig i den gamle ØD-debat for adskillige årtier siden.

Der er ikke noget at sige til, at der selvfølgelig også er overtoner af ideologiske holdninger i de synspunkter, der her kommer til udtryk, men jeg synes, det er nyttigt her at sige: Vi har i øjeblikket en almen, generel medarbejderaktieordning, og det, vi foreslår her, er noget nyt, som i den grad er inspireret af den internationalisering, som vi oplever i disse år. Vi kan ikke gemme os under en osteklokke; vi befinder os i en international konkurrencesituation. Jeg synes, det er vigtigt at have som baggrund for hele den her diskussion.

Hvem skal købe virksomhedernes aktier i fremtiden? Skal det være internationale selskaber, investeringsforeninger? Skal det være medarbejderne i virksomhederne? Den diskussion er jo i sig selv nyttig at tage. Det, vi gør med det her forslag, er jo netop at åbne op for en ekstra mulighed for, at medarbejdere kan købe aktier i deres egen virksomhed eller kan få aktier i deres egen virksomhed, så vi skaber et tættere engagement mellem medarbejdere og virksomhed.

Jeg vil gerne sige, at der er meget teknik i det her forslag, og jeg vil gerne medgive, at der er brug for, at vi får lejlighed til at gennemgå de tekniske enkeltheder i det meget omfattende lovforslag, som der er tale om. Jeg vil derfor af samme grund også afstå fra at gå ind i mange af de technicalities, som har været fremhævet her.

Jeg vil dog sige, at det er nyttigt i hvert fald at rydde et par misforståelser af vejen. Hvis man nu forestillede sig en situation, hvor man siger: Jamen altså det er meget lukrativt at få aktieoptioner, som det her har været brugt som argument. Lad os så se på den reelle situation set fra en lønmodtagers side. Hvis vi siger, at lønmodtageren får 100 kr. i dag, så trækkes han i skat, 63 pct., og så er der 37 kr. tilbage. Hvis nu han får udbetalt sit vederlag eller sin løn efter de nye regler, som dette lovforslag indebærer, så er det sådan, at virksomheden jo ikke har fradrag for den måde, man udbetaler løn på her. Det vil sige, at man forlods trækker 30 pct. fra, og det vil sige, at der er 70 tilbage. Hvad så? Så trækker man 30 pct. af disse 70, og det vil sige, at ud fra et lønmodtagersynspunkt er der ikke den voldsomme forskel.

Jeg vil med det her bare sige, at man i diskussionen åbenbart helt har overset, at virksomheden jo ikke har fradrag for det her, sådan som virksomheden har for almindelige lønmodtagere. Det synes jeg er en ting, man i hvert fald lige skal være opmærksom på.

Man skal også være opmærksom på, at hvis man sælger en option, bliver man jo beskattet. Hvis man skal have den lave skat, så skal man jo have en aktie, og en aktie indebærer også, at man har en risiko. Det er jo ikke sådan, at man risikofrit har en aktie, som man skal ud og sælge.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at lovforslaget her jo er et lovforslag, der på mange måder ligner ordninger, man kender andre steder i verden. Jeg synes, det er nyttigt, at vi i hvert fald ikke lukker øjnene for, at der også sker en udvikling i verden omkring os.

Kl. 12.15

Hvis vi ser på nogle af de virksomheder, der er helt nye, specielt it-virksomheder, så ved vi jo, at risikoen her er ganske betydelig. Der er mange, der har brændt sig på it-aktier.

Derfor vil jeg bare sige, at der er mange aspekter i den form, vi her lægger op, som jeg synes er meget nyttige at få gennemdiskuteret.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at der selvfølgelig også er nogle usikkerheder. Der har f.eks. været en diskussion om provenu.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at hvis man ser på udmøntningen af konkurrencepakken og ser, hvordan den i virkeligheden var sammensat, fremgår det jo meget klart, at der her var budgetteret med, at vi fremsatte et forslag til fremme af aktier og aktieoptioner som aflønning. Der er altså afsat midler til det formål i både 2002 og 2003.

Til sidst vil jeg bare sige, at vi selvfølgelig omkring provenuet er helt opmærksomme på, at det er svært at ramme helt præcist, og derfor vil vi naturligvis have det her lovsat under særlig observation, sådan at vi i betragtning af den fluktuation, vi har oplevet, naturligvis følger dette meget tæt.

Jeg vil gerne afslutningsvis som sagt takke for en konstruktiv debat. Jeg synes, der er kommet mange spændende aspekter frem i debatten. Jeg glæder mig til et udvalgsarbejde, hvor vi forhåbentlig får lejlighed til også at dyrke mere detaljerede spørgsmål.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er foreløbig fem, der har bedt om ordet til korte bemærkninger til skatteministeren. De tre første er hr. Jacob Buksti, hr. Aage Frandsen og hr. Anders Samuelson.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Skatteministeren må undskylde, men nu har vi altså flere gange under debatten hørt, at det her nærmest gav mindelser om 1970'ernes ØD-debat. Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om ikke skatteministeren kan forklare hvorfor. Nogle af os deltog med ganske stort engagement i den debat, og jeg har sådan set svært ved at se, hvad det her har med ØD-debat at gøre, hvis jeg skal være helt ærlig. Så jeg vil sådan set gerne høre, om skatteministeren kunne uddybe, hvorfor det her har noget med ØD-debat at gøre. Det har jeg sådan set svært ved at se.

Det andet, som jeg har meget, meget svært ved at forstå – det kan være, det er, fordi jeg ikke helt var i stand til at overskue skatteministerens pædagogiske evner – er, hvordan og hvorledes det har nogen betydning for incitamentet hos den lønmodtager, der får udbetalt lønnen og betaler skatten, som altså, hvis han ligger i topskatteområdet, er på 63 pct., og som han kan nedbringe til 43 pct., at virksomheden ikke kan

trække det fra. Det kan jeg ikke forstå. Hvordan kommer det til at få indflydelse på lønmodtagerens situation? Og hvis det har det, skal vi så lægge 30 pct. på, så det bliver 73 pct., man kommer frem til eller hvad? Jeg forstod ikke, hvorfor virksomhedernes manglende fradrag skulle blandes ind i det, men det kan være, ministeren kan forklare det.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg havde det egentlig også på samme måde som hr. Jacob Buksti lidt underligt med det der med at vende tilbage til ØD-diskussionen. Jeg havde en kort periode i Folketinget først i 1970'erne og var ordfører på området. Jeg genkender den ikke umiddelbart, og det er ikke kun på grund af, at min erindring eventuelt kunne være lidt forskudt; det er den ikke, den er helt klar også i den forbindelse.

Jeg vil godt medgive skatteministeren, at der er nogle ting, man skal være opmærksom på med hensyn til, at så gunstig er ordningen heller ikke. Men jeg vil godt spørge skatteministeren: Er det ikke sådan, at det for den person, der betaler topskat, er en ganske gunstig ordning, men for den person, der ikke betaler topskat, er ordningen ikke specielt gunstig? Jeg bebrejder ikke skatteministeren det sidste, men det første; jeg bebrejder skatteministeren uligheden.

Kl. 12.20

Under alle omstændigheder må man nok sige, at uanset at der er en række ting, som man skal være opmærksom på, og at det at gå ind i den der aktieverden kan være lidt betænkeligt og sådan noget, så er ordningen til for, at det skal være gunstigt. Man fik næsten indtryk af, at skatteministeren mente, at det i virkeligheden var en ret ugunstig ordning at gå ind i det, og at den var meget farlig. Det tror jeg også den kan være for nogle, og der er nogle, der har brændt nallerne, men den er da gunstig for de pågældende mennesker.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg vil gerne høre, om skatteministeren kan bekræfte, at statsministeren har udtalt, at når der blev fremskaffet penge, så skatten kunne sættes ned, så skulle det forbeholdes de laveste indkomster.

I det omfang det kan blive bekræftet, vil jeg høre, om skatteministeren mener, at dette forslag lever op til statsministerens løfte.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Når jeg brugte ØD, skyldtes det såmænd ikke så meget substansen og indholdet i diskussionen, men mere engagementet. Jeg husker i hvert fald fra den tid, hvordan engagementet virkelig var til stede, og det delte nogle vande, som vi, der oplevede diskussionen, næppe glemmer. Så det, jeg altså forsøgte at sige, var, at vi her tidligere på formiddagen oplevede et engagement i debatten, som næsten kunne ligne ØD-debatten.

Om det har betydning for lønmodtagerne, spørger hr. Buksti. Jo, for hvis virksomheden skal udbetale x kr. i løn med fradrag eller y kr. i løn uden fradrag, så vil det sidste beløb for lønmodtageren selvfølgelig være mindre end det første, og det vil få den effekt for lønmodtageren, at han i stedet for at få udbetalt 100 kr., får udbetalt 70 kr., for virksomhedens pris for at give ham det sidste, altså aktien, er jo en anden pris end den, man skal give, hvis man skal udbetale løn. Ved udbetaling af løn har virksomheden fradragsret, det har man ikke for aktieoptioner.

Det er selvfølgelig malet med den store pensel det her, men jeg synes absolut, vi skal dyrke den problemstilling i udvalget, og jeg synes, at det er meget nyttigt at få de regnestykker stillet op, sådan at man kan se det. Det er jo derfor, vi gør det, for ellers kunne man jo bare sige: Jamen vi bevarer det nuværende system; man udbetaler bare, og om det er i løn eller aktieoptioner, er sådan set ligegyldigt. Nej, det var ikke det system, vi bevarede. Vi ændrede faktisk det system og sagde, at netop når man udbetaler på den nye måde, har virksomheden ikke den samme fradragsmulighed, som tilfældet er med direkte løn.

Så rejser hr. Aage Frandsen, skal vi sige den lidt mere klassekamporienterede diskussion: Hvem er det, der får glæde af hvad? Jeg synes absolut, den diskussion er interessant, og jeg tror absolut ikke, nogen af os har noget imod at gå ind i den. Jeg synes bare, at det, inden vi gør det, er vigtigt, at vi gør os klart: Hvad er alternativet?

Jeg spurgte på et tidspunkt: Hvem skal købe aktierne i fremtidens virksomheder? Skal det være medarbejdere – og så kan man diskutere deres lønniveau – eller skal det være udenlandske investorer? Eller skal det være andre, investorselskaber? Eller hvem skal det egentlig være? Hvis man tager den klassediskussion op, som hr. Aage Frandsen rejser, er det jo ikke bare

et spørgsmål om dem, der er i virksomheden; så er det jo også et spørgsmål, hvem der overhovedet skal købe aktierne i fremtiden. Og jeg går da ud fra, at SF stadig væk har den holdning, at der er en idé i, at medarbejdere og virksomhed knyttes tættere sammen. Ellers har jeg misforstået noget – det har jeg måske også – men jeg synes i hvert fald, det er vigtigt at have det aspekt med.

Kl. 12.25

Jeg vil så sige til hr. Samuelson, når diskussionen handler om fremtiden, og hvad der skal ske, hvis det lykkes at skaffe det nødvendige råderum for nedsættelse af skatten på personlige indkomster, og hvordan det så skal tilrettelægges, at der har statsministeren – og i øvrigt også jeg selv – flere gange sagt, at det i den diskussion i hvert fald ikke er uinteressant at studere f.eks. Rockwool-undersøgelsens resultater. Det, vi her taler om, er jo nogle dispositioner, som sikrer konkurrenceevnen for danske virksomheder, og derfor forsøgte jeg at bringe dette internationale vue ind i diskussionen, som berettiger, at denne her lovgivning netop går ind som en del af den konkurrencepakke, vi tog stilling til og finansierede allerede for knap og nap et års tid siden.

Første næstformand (Svend Auken):

Så har vi faktisk til to fulde omgange. Den første omgang er hr. Henrik Sass Larsen, fru Pernille Rosenkrantz-Theil og hr. Jens Peter Vernerisen.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Tak til skatteministeren for hans svar også om internationaliseringen. Som jeg forstår det, er hele meningen med det her, at vi får behov for, at flere medarbejdere pumper kapital ind i de danske virksomheder, og at det ligesom er det, der er vejen frem. Det er jo et interessant synspunkt, at det er den vej, det går. Jeg troede, at det var via de store lønmodtagerfonde, store pensionsfonde og andet, man skulle finde vækststrategien i dansk erhvervsliv, men det er måske helt misforstået i forhold til, hvad der egentlig er hensigten med denne her lovgivning.

Så vil jeg prøve at spørge skatteministeren om provenutabet på det her. Så vidt vi kan se, er det opgjort til, at kommunerne varigt vil tabe 45 mio. kr. på det og staten vil tabe 35 mio. kr. på det. Det er den langvarige effekt, så vidt vi har kunnet læse os frem til det. Så tænker jeg: Det lader jo ikke til, at der kommer til at ske særlig meget så. Men hvis der nu, som vi formoder,

kommer til at ske rigtig meget, vil skatteministeren så love os, at vi får fuld indberetning om, hvor meget det her konkrete lovforslag rent faktisk koster, at vi fremover får det at vide i Skatteudvalget?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er også usikkerheden angående provenuet, der bringer mig herop. Jeg vil gerne vide, hvor pengene skal komme fra. Jeg synes, det er lidt interessant det her med, at skatteministeren regner med 40 mio. kr., mens de her to forskere fra Handelshøjskolen og Aarhus Universitet bedømmer det til 230 mio. kr. Det må man sige er en ret stor usikkerhedsmargin.

Det er jo heller ikke det første forslag, men det tredje forslag, den her regering kommer med, som skaber huller i statskassen, som man ikke kan svare på hvilken størrelse har. Det synes jeg er problematisk. Først var det det med, at man kunne skubbe underskuddet foran sig, så var det det med momsafregningen, og nu kommer så det her forslag.

Jeg synes, det ville være interessant, om man kunne give et eller andet bud på, hvor stort huller bliver alt i alt. Det har vi stillet spørgsmål om, hvad angår de to første forslag, og det vil også komme igen her.

Man kunne fristes til at sige, at pengene fosser ud af statskassen og desværre i et omfang, som ingen er i stand til at bedømme.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg kan godt forstå, at skatteministeren forsøger at tegne et positivt billede af det her lovforslag; det trænger det bestemt også til.

Men hvad er det så for et billede, der står tilbage efter denne debat? Ja, det billede, der står tilbage, er, at man igen bruger af råderummet, og finansministeren sidder fortvivlet ovre i Finansministeriet og får mindre og mindre plads til skattelettelser. Det er det første billede, der står. Der står det billede, at det her er designet til de højtlønnede; det hænger helt sammen med de fradragsbestemmelser, der er.

Kl. 12.30

Det billede, der også står tilbage, når man ser lovforslaget, er, at i stedet for at betale 63 pct. i topskat af de sidste 10 pct., man tjener der, kan man nu, afhængig af hvordan man kommer ind i ordningen, betale 0 pct., 28 pct. eller 43 pct.

Der er det, jeg spørger skatteministeren, om skatteministeren synes, det er anstændigt, at de allerhøjest lønnede får en beskatning, der ligger lavere end folkepensionisters? Det er jo det, billedet reelt drejer sig om her, det er klasseren liberal politik, vi står over for.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg tror, jeg kan give et fælles svar på spørgsmålene fra hr. Henrik Sass Larsen og fru Pernille Rosenkrantz-Theil om provenu og udviklingen i det hele taget.

Jeg har tidligere været inde på, at vi vil følge udviklingen tæt i forbindelse med det her lovforslag. Vi har jo haft lejlighed til at se, at to forskere er kommet med en ny undersøgelse om udbredelsen af aktieoptioner baseret på 200-250 børsnoterede selskaber, og vi har selvfølgelig i regeringen noteret os den undersøgelse. Den nævnte undersøgelse tyder på, at udbredelsen af aktieoptioner de sidste år har været større, end vi forudsætter i lovforslaget her.

Undersøgelsen viser, at der i det sidste år og i de seneste år har været tale om ganske store svingninger i omfanget af options aflønning. For tiden præges det finansielle marked jo i høj grad af en turbulent situation, af stor usikkerhed, og efter regeringens opfattelse er det derfor naturligt – og det har vi også gjort opmærksom på i lovforslaget – at knytte usikkerhed til provenuskønnet. Det er på den baggrund, jeg har sagt, at regeringen nøje vil overvåge, hvorledes de nye regler virker, herunder naturligvis også, om omfanget bliver utilsigtet stort, og vi vil naturligvis også være parate til at foretage de nødvendige tiltag, hvis det skulle gå anderledes, end vi selv har forudset.

Jeg tror, at alle, der har fulgt specielt it-branchen, vil give mig ret i, at det selvfølgelig er meget svært. Og jeg tror også, at alle, der følger lidt med i den internationale udvikling og den grænseoverskridende udvikling i øjeblikket, ved, at vi her må have øje for sikkerhed og bruge de metoder, vi har, for at dæmpe op for helt utilsigtede virkninger.

Der er ingen tvivl om sigtet med forslaget, det har vi også tydeligt redegjort for i bemærkningerne, også hvordan vores skøn er med hensyn til provenu. Men det er klart, som det er fremgået af det, jeg har sagt her, at det er en sag, som vi alle er forpligtet til at følge meget tæt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der en ny runde. Den første er hr. Jacob Buksti, derefter er det hr. Aage Frandsen, og så er det hr. Anders Samuelsen, og så er det igen ministeren.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, det var opløftende, at ministeren mente, at når han tænkte på ØD, var det engagementet i debatten, han tænkte på, for så kan det jo kun være den konservative ordfører, ministeren har tænkt på, for der var vi andre jo ved at gå fuldstændig bag ad dansen.

Jeg vil gerne stille skatteministeren et spørgsmål, for nu har jeg forstået regnestykket – det havde jeg sådan set også før – men jeg kan bare ikke se, hvad det har med det at gøre. Hvis nu en lønmodtager skal have udbetalt 100.000 kr. – nu vil jeg hellere tale i tusinder i stedet for bare i hundreder – kan virksomheden udbetale dem normalt, og så får vedkommende udbetalt 100.000 kr., eller også, hvis det skal være i aktier som her, som ikke er fradragsberettigede, får lønmodtageren kun udbetalt 70.000 kr.

Men det er jo set fra virksomheden. Set fra lønmodtageren er 70.000 kr. altså 70.000 kr. Og der er forskellen altså, at hvis de var blevet udbetalt på den gammeldags facon, var man kommet til at betale 63 pct. af de 70.000 kr., og nu kommer lønmodtageren til at betale 43 pct. Eller mener ministeren, at udmøntningen af ordningen er forbundet med lønnedgang for de pågældende lønmodtagere?

Kl. 12.35

Jeg vil da håbe, at ministeren har konfereret det her med finansministeren, for vi har jo for nylig set, at Finansministeriet i hvert fald i gennemregningen af forskellige former for skatteudspil ikke mener, at man kan regne med fuld nedvæltning i lønnen. Det er jo det, skatteministeren her gør.

Men er det ikke rigtigt, at set fra lønmodtageren, som får udbetalt 70.000 kr. mere, så er virkningen, at skatten reduceres fra 63 pct. til 43 pct., mens for virksomheden er billedet det samme uanset hvad?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Skatteministeren argumenterede ud fra, at det her forslag kan bidrage til, at medarbejderne føler et større medejerskab af virksomheden, og spurgte, om ikke også det var noget, SF kunne

være enig i. Jo, jeg synes, det er udmærket, hvis medarbejdere føler et medejerskab af virksomheden. Det forudsætter så, at man kommer til at eje noget af den. Og det er minimalt, hvad man kommer til at eje af den.

Derfor må jeg tilstå, at jeg i virkeligheden tror mere på, at det er via lønmodtagerfonde, at man både har ejerskab og også har indflydelse. Det vil vel også være sådan i fremtiden med hensyn til den måde, man som medarbejder flytter fra virksomhed til virksomhed på, at der er det ikke, fordi man kommer til at føle et medejerskab af den virksomhed, man er i, fordi man skifter.

Men det er sådan set skattevæsenet uvedkommende alt det her. Det er et spørgsmål om, hvordan man mener virksomhederne skal ejes, og om man synes, det er kollektiv eller individuel ejendomsret og sådan noget. Men det er da skattevæsenet uvedkommende. Det er det, der er pointen i alt det her.

Jeg vil slet ikke blande den der diskussion ind i det her, for hvorfor skal skattevæsenet, resten af samfundet, bidrage til, at der er nogle mennesker, og i det her tilfælde nogle mennesker, der tjener ganske mange penge, der får en begunstiget ordning, som alle andre betaler til – høj som lav betaler til den?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Som jeg hørte skatteministerens svar på mit første spørgsmål, var det en bekræftelse af, at der her er tale om et direkte løftebrud. Statsministeren har sagt, at skattelettelser skal gå til de lavestlønnede, og dette forslag går til de højestlønnede. Så langt så godt.

Man kan sige, at der må være nogle et eller andet sted i Venstre, som sikkert sidder og slår sig på lårene af grin over De Konservative, som hele tiden render rundt og tror, at vi skal have sat skatten ned på mellemskatten, men hver gang man finder det, der minder om et råderum, bruger regeringen det til at få sat skatten ned for de højestlønnede. Det er så, hvad det er.

Men er der ikke en bedre løsning? Jeg har hørt noget om, at Venstre går meget ind for frit valg. Der er jo ikke tale om frit valg her. Hvis man skal have aktieoptioner, går jeg ud fra, at det er i den virksomhed, man er i. Man får ikke mulighed for at vælge andre steder at få aktier i, når de skal udbetales på den her måde. Så hvis nu man endelig ville bruge de her penge på at lette skatten for de højestlønnede, ville det så ikke være en bedre idé at dele de lettelser ud ge-

nerelt, sådan at folk selv kunne vælge, hvor de så ville investere i aktier, eller om de ville bruge det til noget helt andet? Det er dog fritvalgstankegang. Det her er jo en styret tankegang. Derfor er det i bund og grund overhovedet ikke noget med en liberal tankegang, sådan som hr. Jens Peter Vernersen var inde på det. Det her det er knap nok liberalistisk.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Er der noget, som jeg absolut ikke ville bryde mig om, så er det, hvis den socialdemokratiske ordfører, hr. Jacob Buksti, og jeg skulle tale forbi hinanden. Derfor vil jeg meget gerne stå fast ved mit tilsagn om at levere nogle ordentlige regnestykker set fra medarbejdersiden, set fra virksomhedssiden, set fra samfundets side om konsekvenserne af denne her lovgivning.

Jeg vil gerne sige til hr. Aage Frandsen: Jo, engagement er da vigtigt, og det er vi åbenbart enige om. Men det er altså åbenbart sådan, at når det drejer sig om, hvem der ejer aktierne, så mener hr. Aage Frandsen ikke, det er særlig vigtigt i den her situation. Jeg synes, det er nyttigt at holde fast på, at man må tænke på alternativet. Hvem er det så, der køber aktierne? Hvem er det så, der skal eje virksomheden?

Kl. 12.40

Jeg synes ikke, man helt – specielt ikke som SF'er – kan se bort fra den diskussion om internationaliseringen, som jeg forsøgte at pege lidt på.

Så vil jeg sige til hr. Samuelsen: Det er jo en interessant diskussion, som hr. Samuelsen rejser. Nu er det, der er på dagsordenen i dag, jo ikke et spørgsmål om den fremtidige skattejustering. Det, som det drejer sig om i dag, handler jo altså om et konkret forslag, som i øvrigt stammer helt tilbage fra konkurrencepakken tid.

Hvad var der i den konkurrencepakke? Der var jo ting, som berørte mange områder. Der er overhovedet ikke tale om, at vi med det her laver løftebrud. Var det så også løftebrud, da vi i konkurrencepakken gennemførte tonnageskatten f.eks.? Eller da vi lavede succession for nære medarbejdere i forbindelse med generationsskifte? Det er måske ikke alle sammen lavtlønnede, vi her taler om. Eller hvad med modernisering af etableringskontoordningen? Eller hvad med spørgsmål om afskaffelse af efterbeskatning for nøglemedarbejdere?

Der var da en lang række ting i den konkurrencepakke, som havde til formål at styrke dan-

ske virksomheders konkurrenceevne, og hvor der var sat penge af til det. De penge var jo meget klart øremærket i den finanslov, som vi jo her talte om, inklusive fremme af aktier og aktieoptioner som aflønning.

Derfor vil jeg bare sige til hr. Samuelsen: Jeg køber ikke den argumentation.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der en ny runde, og den første er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, derefter er det hr. Aage Frandsen og hr. Anders Samuelsen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu har vi nogle gange heroppefra hørt skatteministeren sige, at det er meget vigtigt, at de her aktier bliver på danske hænder, og at vi må tage højde for internationalisering. Jeg må blankt erkende, at for mig er det fløjtede underordnet, om det er en dansk direktør eller en spansk direktør, der ejer aktierne i Danmark. Det gør absolut ingen forskel for den almindelige dansker på gulvet, om det er en spansk eller en dansk direktør, ingen forskel whatsoever.

Det her forslag lægger jo netop op til, at det er direktøren og underdirektøren og afdelingscheferne, der får fingrene i de her aktier. Jeg er ikke så forskrækket over internationalisering, som jeg kan høre at skatteministeren er. Jeg synes, det er fint med en international verden. Jeg synes, det er fint med åbenhed, i modsætning til skatteministeren, der vil have, at Danmark skal lukke sig omkring sine egne grænser, kigge på sin egen navle og øje alle virksomhederne. Det synes jeg er en mærkelig måde at se det på.

Så sagde skatteministeren, at man vil følge det her med provenutabet tæt. Hvis det bliver utilsigtet stort, vil man selvfølgelig foretage de nødvendige tiltag. Så vil jeg spørge skatteministeren: Er de nødvendige tiltag i forbindelse med et meget stort provenutab, at man afskaffer ordningen, sådan så den almindelige skatteborger i Danmark slipper for at betale for hullet i skattekasen? Eller er det sådan, at man vil skaffe de midler, der skal til for at lukke det her meget store hul i skattekasen?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Uanset om man kan være uenig om, hvad omfanget af brugen af denne her ordning vil være, må vi nok sige, at i forhold til de penge, der er på det marked, vi taler om, er det en meget lille

del, og derfor er det ikke noget med, at det her skulle være et værn mod udenlandske opkøb. Det tror jeg vi er enige om. I øvrigt har jeg det også sådan, at om det er den ene eller den anden, der ejer det, er ikke så afgørende.

Med hensyn til de store kapitaldannelser i Danmark er det sådan – ud over at der er nogle store virksomhedsejere og nogle store aktionærer forskellige steder, som flytter penge rundt her og der – at det jo er lønmodtagerfondene, som er de store i den her sammenhæng. Men det, der var min pointe, var, hvad det har med skattevæsenet at gøre. Hvorfor er det skattevæsenet, der skal bidrage her? Hvorfor er det alle andre danskere, der skal bidrage til, at en direktør kan få nogle aktier. Det er det, jeg synes er noget underligt noget.

Hvorfor skal direktøren have tilskud – for et ekstraordinært skattefradrag er at sammenligne med et tilskud – til at købe nogle aktier? Hvorfor skal han det? Kan han ikke godt gøre det alligevel, selv om han ikke får tilskuddet?

Kl. 12.45

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hvis vi nu sætter, at det her forslag kommer til at koste os 200 mio. kr. om året, kan skatteministeren så ikke bekræfte, at vi har et finansierungsproblem i størrelsesordenen 200 mio. kr.? Hvis vi ikke vedtog det her forslag, ville vi på den anden side have haft 200 mio. kr., som vi kunne have brugt til at sætte skatten ned på f.eks. mellemskatten.

Så kunne vi i højere grad have imødekommet – hvis det var det, vi ville – De Konservatives førsteprioritet, for jeg går stadig væk ud fra, at det ikke er det her forslag, der har førsteprioritet hos De Konservative.

Førsteprioriteten var, hvis man skulle forstå valgkampen ret, mellemskatten. Så når vi vedtager det her forslag, er konklusionen alt andet lige, at vi bevæger os væk fra at kunne opfylde De Konservatives drøm. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg tror ikke, jeg behøver at fordybe mig i det sidste spørgsmål. Jeg har vist allerede svaret på,

hvordan konkurrenceevnepakken blev skruet sammen, hvad der var formålet med den, og hvordan den blev finansieret.

Så skal jeg bare sige til hr. Aage Frandsen: Jeg forstår, at hr. Aage Frandsen og fru Pernille Rosenkrantz-Theil stort set er ligeglade med, hvem der ejer danske virksomheder. O.k. Men er man også ligeglad med, hvordan virksomhedsklimaet er i Danmark? Er man ligeglad med, hvordan det er at drive virksomhed i Danmark? Er man ligeglad med, hvordan beskæftigelsen udvikler sig i Danmark? Er man ligeglad med, at vi ikke kan etablere nogle vilkår, der kan matche det internationale samfunds? Det tror jeg oprigtigt talt ikke.

Derfor vil jeg bare sige, at her er altså tale om et forsøg på at lave en ordening, som i øvrigt er kendt i mange andre lande, og vi lever altså i et internationalt samfund, hvor vi er nødsaget til at krybe ud af osteklokken.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan forstå, at skatteministeren blev lidt forturnet over, at vi er ligeglade med, om det er en spansk eller en dansk direktør eller en amerikansk direktør, der ejer aktierne i Danmark, fordi skatteministeren mener, at det vil ændre på virksomhedsklimaet, alt efter om det er den ene eller den anden.

Jeg synes, det er en lidt malplaceret kommentar, og derfor vil jeg komme med et meget malplaceret svar på den. Faktisk kan jeg bedre lide spansk klima, end jeg kan lide dansk. Så det skulle måske være et dumt svar på et dumt spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af mineralvand m.v. og andre love. (Ændring af regnskabsbestemmelser, skærpede bøder m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 6/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

Da Venstres ordfører på dette lovforslag er forhindret i at fremføre det, skal jeg på hans vegne oplæse hans ordførertale.

Formålet med det nærværende lovforslag er at dæmpe op dels for den stigende svindel med ulovlig import af sodavand, øl, vin og slik, dels for de store problemer med sort arbejde.

Lovforslaget indeholder bl.a. en præcisering af regnskabsbestemmelserne i en række afgiftslove og en forhøjelse af bødesatserne for overtrædelse af disse love. Derudover indeholder lovforslaget en mulighed for, at skattemyndighederne i forbindelse med kontrolbesøg kan anmode personer om at oplyse relevante persondata.

At der bliver svindlet i en række kiosker i Danmark, kan enhver konstatere ved selvsyn, og en række kontrolaktioner har vist det samme. En stigende mængde sodavand, øl, vin og slik bliver importeret og solgt ulovligt i Danmark.

Man har i samme forbindelse kunnet konstatere, at de nuværende bødestørrelser ikke har virket afskrækkende nok. Grundlæggende kan det ikke være rigtigt, at lovlydige kioskejeere skal have deres forretning undermineret af snydere blandt deres kolleger.

Samtidig er det for Venstre glædeligt, hvis disse skærpede regler kan gennemføres uden besværlige administrative byrder for de involverede mindre butiksejere.

Jens Peter Verner (S):

Det er naturligvis helt uacceptabelt, når vi daglig i kiosker ser varer, der skulle have været afgiftspligtige, helt tydeligt signalere, at det er de rent faktisk ikke. Det, vi først bliver opmærksomme på, når vi kommer ind i disse kiosker, er 2-liters-colaer, men der er også en række andre

varer på hylderne, der helt åbenbart er indført uden afgift. Den trafik må stoppes.

Kl. 12.50

Derfor undrer det mange, at kontrolaktionerne på området, der var planlagt til at blive sat i gang først på året, først startede noget senere, og det, man kom frem til, var så, at knap 300 virksomheder af 1.410 ikke havde orden i varelageret. Det er selvfølgelig ikke rimeligt.

Med det her lovforslag bliver regnskabsbestemmelserne præciseret. Der skal betales skærpet bøde, der skal foreligge regnskab, og leverandøren skal kunne identificere, hvor varerne kommer fra. Der skal være kasseregistrering osv.

Efter skatteministerens opfattelse skal bøden for en sådan overtrædelse være på 5.000 kr. pr. varenhed. Det ser nu ikke ud til, at skatteministeren tror meget på sit eget forslag, for det merprovenu, der fastsættes, er faktisk meget begrænset. Mit spørgsmål til skatteministeren er nu, og det vil vi også arbejde videre med i udvalget: Hvad vil skatteministeren foretage af kontrolaktioner? Hvor mange medarbejdere bliver der sat på opgaven? Hvor lang tid vil det vare, og har man planer om at kontrollere hele kioskbranchen, hvor man mener, at disse overtrædelser foregår? Har skatteministeren planer om en sådan omfattende kontrol?

Er skatteministeren sikker på, at området også prioriteres, når man i Told- og Skattestyrelsen også skal forholde sig til øvrig økonomisk kriminalitet? I Told- og Skattestyrelsen er medarbejderstaben reduceret med 900 medarbejdere. Er der ikke meget, der tyder på, at det i hvert fald ikke giver forbedrede muligheder for at foretage denne her kontrol?

Det er faktisk vores opfattelse, at man er nødt til, hvis det her skal lykkes – også når vi læser lovforslaget og ser, hvor lidt skatteministeren selv tror på forslaget – at lave nødvendige ændringer, sådan at hvis der er gentagelser, skal man altså ikke have adgang til at drive virksomhed.

Vi har drøftet det indgående i den socialdemokratiske gruppe blandt socialdemokratiske skattepolitikere, og vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi i den videre behandling af det her lovforslag også sikrer, at der nu bliver taget fat om det her. Og som sagt har vi en række spørgsmål, som jeg har nævnt her, til skatteministeren, fordi vi ikke er overbevist om, at det, der fremgår af lovforslaget, også udløser resultatet.

Vi har været til møde i Skatteministeriet, hvor vi har diskuteret det her spørgsmål, og der var